

Brüssel, 5. märts 2026
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2023/0112(COD)

15445/1/25
REV 1

EF 371
ECOFIN 1519
CODEC 1820
PARLNAT
ECB

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varase sekkumise meetmetega, kriisilahenduse eeltingimustega ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega ning direktiivi 2014/24/EL seoses hindamisteenustega kriisilahenduses
– vastu võetud nõukogu poolt 5. märtsil 2026

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
DIREKTIIV (EL) 2026/...,**

...

**millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varase sekkumise meetmetega,
kriisilahenduse eeltingimustega ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega ning
direktiivi 2014/24/EL seoses hindamisteenustega kriisilahenduses**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

¹ ELT C 307, 31.8.2023, lk 19.

² ELT C 349, 29.9.2023, lk 161.

³ Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2024. aasta seisukoht (ELT C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) ja nõukogu 5. märtsi 2026. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu krediidasutuste ja investeerimisühingute (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kriisilahenduse raamistik loodi pärast 2008.–2009. aasta ülemaailmset finantskriisi ja järgides finantsstabiilsuse nõukogu poolt esimest korda 2011. aasta oktoobris avaldatud finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilisi omadusi. Liidu kriisilahenduse raamistik koosneb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2014/59/EL⁴ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 806/2014⁵. Mõlemat seadusandlikku akti kohaldatakse finantsinstitutsioonide ning muude kõnealuse direktiivi või kõnealuse määruse kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate (edaspidi „ettevõtjad“) suhtes. Liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk on hallata korrakohaselt finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust, säilitades nende kriitilised funktsioonid ning vältides ohtu finantsstabiilsusele, kaitstes samal ajal hoiustajaid ja avaliku sektori vahendeid. Peale selle on liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk edendada panganduse siseturu arengut, luues ühtlustatud korra piiriüleste kriiside koordineeritud lahendamiseks ning vältides konkurentsimoonutusi ja ebavõrdse kohtlemise riske.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Mitu aastat pärast kasutuselevõttu ei ole liidu kriisilahenduse raamistik taganud mõne eesmärgi saavutamist kavandatud viisil. Kuigi finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad on teinud kriisilahenduskõlblikkuse saavutamisel olulisi edusamme ja on selleks eraldanud märkimisväärseid vahendeid, eelkõige kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise suutlikkuse suurendamise ning kriisilahendusrahastute täitmise kaudu, kasutatakse liidu kriisilahenduse raamistikku harva. Selle asemel hallatakse teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust tavaliselt ühtlustamata riigisiseste meetmete abil. Pangandussektori rahastatavate turvavõrkude, nagu kriisilahendusrahastud, asemel kasutatakse endiselt pigem maksumaksjate raha. Selline olukord näib tulenevat ebapiisavatest stiimulitest. Need ebapiisavad stiimulid tulenevad liidu kriisilahenduse raamistiku ja riigisiseste reeglite koosmõjust, mille puhul kriisilahendusametuste ulatuslikku kaalutlusõigust avaliku huvi hindamisel ei kasutata alati viisil, mis kajastaks liidu kriisilahenduse raamistiku kavandatud kohaldamist.

Samal ajal on liidu kriisilahenduse raamistikku vähe kasutatud seetõttu, et hoiustega rahastatavate finantsinstitutsioonide hoiustajatele tekib kahjumi katmise risk, et need finantsinstitutsioonid saaksid kriisilahenduse korral juurdepääsu välistele vahenditele, eelkõige juhul, kui puuduvad muud teisendatavad kohustused. Asjaolu, et väljaspool kriisilahendusmenetlust on rahastamisele juurdepääsu reeglid leebemad kui kriisilahendusmenetluse korral, on pärssinud liidu kriisilahenduse raamistiku kohaldamist muude lahenduste kasuks, mis hõlmavad sageli maksumaksjate raha kasutamist finantsinstitutsioonide või ettevõtjate omavahendite või pangandussektori rahastatavate turvavõrkude kasutamise asemel. Selline olukord toob omakorda kaasa killustatuse riski, mitteoptimaalsete tulemuste tekkimise riski finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetuse haldamisel, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, ning kasutamata rahaliste vahendite alternatiivkulud. Seepärast on vaja kindlustada liidu kriisilahenduse raamistiku tõhusam ja ühtsem kohaldamine ning tagada, et seda saab kohaldada alati, kui see on avalikes huvides, sealhulgas teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide puhul, mida rahastatakse peamiselt hoiustest ja mille puhul puuduvad piisavad muud teisendatavad kohustused.

- (3) Direktiivi 2014/59/EL läbivaatamise üks peamisi eesmärke on paremini kaitsta maksumaksjate raha, tagades, et kriisilahenduse raamistikku saab vajaduse korral kohaldada. Muudetud raamistikuga soovitakse märkimisväärselt vähendada maksumaksjate raha kasutamist, et pangandussektori rahastatavaid turvavõrke, sealhulgas kriisilahendusrahastuid, saaks sagedamini ja tõhusamalt kasutada.
- (4) Sellise kriisilahenduse kavandamisega seotud töö intensiivsus ja üksikasjalikkus, mis on vajalik seoses tütaretevõtjatega, keda ei ole liigitatud kriisilahendussubjektiks, varieerub sõltuvalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suurusest ja riskiprofiilist, rollist kriitiliste funktsioonide täitmisel, põhiariliinist, olulisusest konsolideerimisgrupi tegevuse järjepidevuse jaoks pärast kriisilahendust ja konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast ning tütaretevõtja tähtsusest liikmesriigis, kus ta on asutatud, sealhulgas selle võimalikust süsteemsest olulisusest ja võimalikust mõjust hoiuste tagamise skeemi kättesaadavatele rahalistele vahenditele tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise korral. Seepärast peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik võtta neid tegureid arvesse selliste tütaretevõtjate suhtes võetavate meetmete kindlaksmääramisel ja rakendada kohasel juhul proportsionaalset käsitust.

- (5) Finantsinstitutsioon või ettevõtja, mis likvideeritakse riigisisese õiguse alusel pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning lähtudes kriisilahendusametuse järeldusest, et selle kriisilahendus ei ole avalikes huvides, liigub lõppkokkuvõttes turult lahkumise suunas. Sellistel juhtudel ei ole kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja puhul kriisilahenduse kava enam vajalik, olenemata sellest, kas pädev asutus on asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusloa juba kehtetuks tunnistanud. Sama kehtib ka kriisilahendusmenetluses oleva järelejääva finantsinstitutsiooni kohta pärast vara, õiguste ja kohustuste üleandmist üleandmise strateegia raames. Seepärast on asjakohane täpsustada, et sellises olukorras ei ole kriisilahenduse kavade vastuvõtmine vajalik.
- (6) Konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate poolt kriisilahendusametustele kriisilahenduse kavade koostamiseks teabe esitamise kord tuleks viia kooskõlla direktiivis 2014/59/EL sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude seireks vajaliku teabe esitamise korraga, et vältida tarbetuid kulusid ja keerukust.

- (7) Kriisilahendusasutused võivad praegu otsustada keelata teatavad väljamaksed, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja, ükskõik kas tegemist on kriisilahendussubjektiga või mitte, ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele. Teatavas olukorras võidakse finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt aga nõuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist muul alusel kui see, millest tulenevalt kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja peab täitma kombineeritud puhvri nõuet. See olukord põhjustab ebakindlust seoses tingimustega, mille alusel kriisilahendusasutused saavad kasutada õigust keelata väljamaksete tegemine, ning seoses tingimustega, mille alusel arvutatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma. Seepärast tuleks sätestada, et sellistel juhtudel peaksid kriisilahendusasutused kasutama õigust keelata teatavad väljamaksed, tuginedes direktiivi 2014/59/EL artikli 45c lõike 4 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud metoodika kasutamisel saadud hinnangulisele kombineeritud puhvri nõudele. Läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks peaksid kriisilahendusasutused hinnangulisest kombineeritud puhvri nõudest teavitama finantsinstitutsiooni või ettevõtjat, kes peaks seejärel selle hinnangulise kombineeritud puhvri nõude avalikustama.

- (8) Varase sekkumise meetmed kehtestati selleks, et võimaldada pädevatel asutustel leevendada finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi ja majandusliku olukorra halvenemist ning vähendada võimaliku kriisilahenduse riski ja mõju nii palju kui võimalik. Kuna puudub kindlus tegurite suhtes, mis käivitavad kõnealuste varase sekkumise meetmete kohaldamise, ning osalise kattumise tõttu järelevalvemeetmetega on varase sekkumise meetmeid siiski harva kasutatud. Selliste varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi tuleks seetõttu lihtsustada ja veelgi täpsustada. Finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorgani tagasikutsumise ja ajutiste haldurite nimetamise tingimuste ja tähtaegadega seotud ebakindluse hajutamiseks tuleks need meetmed selgelt kindlaks määrata varase sekkumise meetmetena ning nende kohaldamise suhtes peaksid kehtima samad käivitavad tegurid. Teatavatel tingimustel võib tegevuse järkjärguline lõpetamine olla kulutõhus lahendus, mis hõlbustab nõrga ärimudeliga finantsinstitutsiooni või ettevõtja turult lahkumist, vältides seega pikaajalist langust, mis viib finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuseni.

Pädevatel asutustel peaks olema varase sekkumise õigus, et nõuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevuse vabatahtliku lõpetamise korral rakendatava kava esitamist, jättes samal ajal otsuse sellise kava rakendamise kohta asjaomasele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale. Varase sekkumise õiguse kohaldamisel peaksid pädevad asutused olema kohustatud valima sobivad meetmed konkreetse olukorra lahendamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et pädevad asutused saaksid võtta arvesse maineriske või rahapesu- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia riske, peaksid pädevad asutused hindama varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi mitte ainult kvantitatiivsete näitajate põhjal, nagu kapitali- või likviidsusnõuded, finantsvõimendus, viivislaenu või riskide kontsentratsioon, vaid ka kvalitatiivsete käivitavate tegurite alusel. Varase sekkumise meetmetega seotud otsustusprotsess peaks võimaldama neid meetmeid kiiresti kaaluda ja asjakohasel juhul kohaldada, et vältida finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra edasist halvenemist.

- (9) Õiguskindluse suurendamiseks tuleks välja jätta direktiivis 2014/59/EL sätestatud varase sekkumise meetmed, mis kattuvad olemasolevate õigustega Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2013/36/EL⁶ ja (EL) 2019/2034⁷ sätestatud usaldatavusraamistikus. Lisaks on vaja tagada, et kriisilahendusasutused saaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks valmistuda. Seepärast peaks pädev asutus teavitama kriisilahendusasutusi finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisest piisavalt vara ning kriisilahendusasutustel peaksid olema vajalikud õigused ettevalmistavate meetmete rakendamiseks. Selleks et kriisilahendusasutused saaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisele võimalikult kiiresti reageerida, on oluline, et varase sekkumise meetmete eelnev kohaldamine ei oleks kriisilahendusasutuse jaoks eeltingimus finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamise korraldamiseks või kriisilahenduse kava ajakohastamise jaoks teabe nõudmiseks ja hindamise ettevalmistamiseks.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Finantsinstitutsioonide kaitseskeemi liikmeks olevat finantsinstitutsiooni turundades peaks kriisilahendusasutus kaaluma meetmeid, mida finantsinstitutsioonide kaitseskeem võiks võtta enne kriisilahendust, et vältida olulist riski, et finantsinstitutsioon muutub maksejõuetuks või muutub tõenäoliselt maksejõuetuks. Selleks et tagada järjepidev, koordineeritud, tõhus ja õigeaegne reageerimine finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisele ning valmistuda korrektselt võimalikuks kriisilahenduseks, on vaja tõhustada pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste suhtlust ja koordineerimist. Niipea kui finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimustele, peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusasutused suurendama teabevahetust, sealhulgas esialgse teabe vahetamist, ning seirama ühiselt finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorda.

- (10) Vaja on tagada õigeaegsed meetmed ning pädeva asutuse ja kriisilahendusasutuse vaheline varane koordineerimine, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja jätkab tegevust, kuid esineb oluline risk, et finantsinstitutsioon või ettevõtja võib maksejõuetuks jääda. Seepärast peaks pädev asutus kriisilahendusasutust sellisest riskist võimalikult varakult teavitama.
- Kõnealune teade peaks sisaldama pädeva asutuse hinnangu põhjendusi ning mitteammendavat ülevaadet alternatiivsetest erasektori meetmetest, järelevalvemeetmest või varase sekkumise meetmetest, mis on kättesaadavad finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul. Selline varane teavitamine ei mõjuta alternatiivseid erasektori meetmeid, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meetmeid, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse, ega piira menetlusi, mille abil tehakse kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. Pädeva asutuse poolne eelnev kriisilahendusasutuse teavitamine olulisest riskist, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, või sellise olulise riski kõrvaldamiseks vajalike meetmete rakendamise tähtaja lõppemine ei tohiks olla eeltingimus selle hilisemaks kindlakstegemiseks, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ega muul viisil tingimata tähendama selle hilisemat kindlakstegemist.

Kui hilisemas etapis hinnatakse, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning puuduvad alternatiivsed lahendused sellise maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul, peab kriisilahendusasutus tegema otsuse selle kohta, kas võtta kriisilahenduse meede. Sellisel juhul võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme kohaldamise otsuse õigeaegsus olla kriisilahenduse strateegia eduka rakendamise seisukohast keskse tähtsusega, eelkõige seetõttu, et varasem sekkumine finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusse võib aidata tagada strateegia elluviimiseks piisava kahjumikatmisvõime ja likviidsuse. Seepärast on asjakohane võimaldada kriisilahendusasutusel tihedas koostöös pädeva asutusega hinnata, milline on mõistlik aeg alternatiivsete meetmete rakendamiseks, et vältida finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetust. Õigeaegse tulemuse tagamiseks ja selleks, et kriisilahendusasutus saaks korrektselt valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks, peaksid kriisilahendusasutus ja pädev asutus korrapäraselt kohtuma ning kriisilahendusasutus peaks otsustama asjaomaste kohtumiste sageduse üle, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

- (11) Kriisilahenduse raamistik on mõeldud kohaldamiseks potentsiaalselt iga finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, kui riigisisese õiguse alusel kättesaadavad vahendid ei ole selle maksejõuetuse haldamiseks piisavad. Mõned raamistiku eesmärgid vajavad siiski täiendavat täpsustamist, et suurendada ühtlust ja edendada lähenemist. Kriisilahenduse selle eesmärgiga, milleks on kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamine, soovitakse kaitsta finantsstabiilsust ja reaalmajandust. Seepärast on vaja tagada, et kriitiliste funktsioonide täitmist ei lõpetata. Eelkõige on vaja täpsustada, et sõltuvalt konkreetsetest asjaoludest on kriisilahendusametustel võimalik järeldada, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja teatavaid funktsioone peetakse kriitilisteks funktsioonideks isegi siis, kui nende täitmise lõpetamine häiriks finantsstabiilsust või reaalmajanduse jaoks olulisi teenuseid ainult piirkondlikul tasandil. Hoiuste kaasamisega seoses tuleb kriisilahendusametustel pöörata igati tähelepanu riskile, et hoiustajad, kelle hoiused ei ole hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/49/EL⁸, kaotavad usalduse. Avaliku sektori vahendeid tuleks kaitsta, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest. Kaitsta tuleb ka direktiiviga 2014/49/EL hõlmatud hoiustajaid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/9/EÜ⁹ hõlmatud investoreid, klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/9/EÜ investeringute tagamise skeemide kohta (EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Kui kriisilahendusasutused otsustavad kriisilahenduse kavandamise etapis, kas finantsinstitutsiooni suhtes tuleks kohaldada kriisilahendust, peaksid nad üldiselt kasutama asjaolu, et finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse lihtsustatud kohustusi, näitajana selle kohta, et finantsinstitutsiooni kriisilahendus maksejõuetuse korral ei oleks avalikes huvides. Seevastu asjaolu, et finantsinstitutsiooni suhtes ei kohaldata lihtsustatud kohustusi, võib viidata sellele, et finantsinstitutsiooni kriisilahendus maksejõuetuse korral oleks avalikes huvides.

- (13) Ettevõtja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses võib mõnel juhul ohustada finantsstabiilsust ja katkestada kriitiliste funktsioonide täitmise. Nii võib see olla näiteks juhul, kui maksejõuetuse tulemuseks oleks tõenäoliselt olulise osa hoiuste väärtust vähendav kahjum või märkimisväärsed raskused hoiustele juurdepääsu jätkumisel ning kui kriisilahendusamet leiab, et see kahjum või need raskused võivad märkimisväärselt mõjutada kriitiliste funktsioonide täitmist, finantsstabiilsust finantsraskuste ülekandumise tõttu või reaalmajandust. Sellistel juhtudel on äärmiselt tõenäoline, et on olemas avalik huvi algatada finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahendus, selle asemel et likvideerida see tavalises maksejõuetusmenetluses. Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks võimalikult suures ulatuses kajastama ka ühelt poolt pangandussektori rahastatavatel turvavõrkudel (täpsemalt kriisilahendusrahastud või hoiuste tagamise skeemid) ja teiselt poolt liikmesriikide maksumaksjate rahal põhineva rahastamise erinevusi. Liikmesriikide selliste rahaliste vahendite kasutamisega kaasneb suurem moraalirisk ja väiksem stiimul turudistsipliiniks. Seepärast peaksid kriisilahendusametused, hinnates eesmärki minimeerida tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelistama rahastamist kriisilahendusrahastute või hoiuste tagamise skeemide kaudu, mitte liikmesriikide eelarvest samaväärses summas eraldatavat rahastamist.

- (14) Avaliku huvi hindamisel peaksid kriisilahendusasutused hindama, kas mõni kriisilahenduse eesmärk oleks ohus, kui maksejõuetu finantsinstitutsioon või ettevõtja likvideeritaks tavalises maksejõuetusmenetluses. Kriisilahenduse meedet ei tohiks pidada avaliku huvi seisukohast vajalikuks, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja tavalises maksejõuetusmenetluses likvideerimise korral ei ole ohus ükski kriisilahenduse eesmärk. Kui kriisilahendusasutuse hinnangul on vähemalt üks kriisilahenduse eesmärk tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise korral ohus, peaks avaliku huvi hindamise tulemus olema negatiivne üksnes juhul, kui maksejõuetu finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses aitaks kriisilahenduse eesmärke saavutada mitte ainult samas ulatuses kui kriisilahendusmenetlus, vaid tulemuslikumalt.
- (15) Kui maksejõuetu finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei ole algatatud kriisilahendusmenetlust, tuleks see likvideerida riigisiseses õiguses sätestatud menetluste kohaselt. Sellised menetlused võivad liikmesriigiti oluliselt erineda. Kuigi on kohane võimaldada piisavat paindlikkust kehtivate riigisiseste menetluste kasutamisel, tuleks teatavaid aspekte täpsustada, et tagada asjaomaste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate turult lahkumine.

- (16) Tuleks tagada, et pädev asutus või kriisilahendusasutus algatab riigisisese õiguse kohase menetluse või taotleb selle algatamist sellise finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimiseks, kes on tunnistanud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, kuid kelle suhtes ei ole algatatud kriisilahendusmenetlust. Kui riigisisese õiguse kohaselt on võimalik finantsinstitutsiooni või ettevõtja vabatahtlik likvideerimine aktsionäride otsuse alusel, peaks selline võimalus jääma kättesaadavaks ning asjaomasel asutusel peaks olema õigus taotleda sellise menetluse algatamist. Siiski tuleks tagada, et kui aktsionärid ei võta kiiresti meetmeid, teeb seda asjaomane liikmesriigi asutus.
- (17) Samuti tuleks sätestada, et likvideerimismenetluse lõpptulemus on selline pangandustegevuse lõpetamine, mis viib maksejõuetu finantsinstitutsiooni või ettevõtja turult lahkumiseni. Olenevalt kohaldatavast riigisisesest õigusest on seda tulemust võimalik saavutada eri viisidel. Need võivad hõlmata finantsinstitutsiooni või ettevõtja täielikku või osalist müüki, konkreetsete varade või kohustuste müüki või tegevuse järkjärgulist lõpetamist, mis hõlmab makseid ja hoiuste kaasamist, eesmärgiga müüa oma vara järk-järgult, et teha tagasimakseid mõjutatud võlausaldajatele. Pangandustegevuse lõpetamise puhul võib muu hulgas olla vajalik ka uute kohustuste emiteerimise piiramine, et katta ainult olemasolevatest varadest tulenevad refinantseerimisvajadused, nii et kohustuste tähtaega ei pikendata. Menetluste parema prognoositavuse tagamiseks tuleks see tulemus saavutada mõistliku aja jooksul.

- (18) Pädevatel asutustel peaks olema õigus finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusluba kehtetuks tunnistada üksnes selle põhjal, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, kuid tema suhtes ei ole algatatud kriisilahendusmenetlust. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik tunnistada tegevusluba kehtetuks, et toetada finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimise eesmärki kooskõlas riigisisese õigusega, eelkõige juhul, kui riigisisese õiguse alusel kättesaadavaid menetlusi ei saa algatada ajal, mil finantsinstitutsioon või ettevõtja on tunnistatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, sealhulgas enne, kui maksejõuetus kajastub finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansis. Selleks et lisaks tagada, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimise eesmärki on võimalik saavutada, peaksid liikmesriigid tagama, et tegevusloa kehtetuks tunnistamine pädeva asutuse poolt kuulub ka selliste võimalike eeltingimuste hulka, mille alusel algatatakse vähemalt üks riigisisese õigusega ette nähtud menetlus, ja seda kohaldatakse selliste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate suhtes, kes on maksejõuetud või tõenäoliselt jäävad maksejõuetuks, kuid kelle suhtes ei ole algatatud kriisilahendusmenetlust.

- (19) Võttes arvesse määruse (EL) nr 806/2014 ning direktiivide 2014/49/EL ja 2014/59/EL rakendamisel saadud kogemusi, on vaja veelgi täpsustada eeltingimusi, mille alusel võib erandkorras võtta ettevaatusmeetmeid, mis liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks. Ettevaatusmeetmete puhul tuleks tagada, et neid võetakse piisavalt vara. Peale selle võivad langenud väärtusega vara toetusmeetmed, sealhulgas vara valitsemise ettevõtjad ja varade tagamise kavad, osutada tulemuslikuks ja tõhusaks finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate võimalike finantsprobleemide põhjuste kõrvaldamisel ja nende maksejõuetuse ennetamisel ning seetõttu olla sobivateks ettevaatusmeetmeteks. Seepärast tuleks täpsustada, et ettevaatusmeetmed võivad olla langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis.

- (20) Selleks et säilitada turudistsipliin, kaitsta avaliku sektori vahendeid ja hoida ära konkurentsimoonusi, peaksid ettevaatusmeetmed jääma erandiks ning neid tuleks võtta üksnes tõsiste turuhäirete korral ja finantsstabiilsuse säilitamiseks, eriti süsteemse kriisi puhul. Peale selle ei tohiks ettevaatusmeetmeid kasutada tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi katmiseks. Kõige usaldusväärsem vahend tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi kvantifitseerimiseks on vara kvaliteedi läbivaatamine Euroopa Keskpanga, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹⁰ asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) või liikmesriikide pädevate asutuste poolt. Pädevad asutused peaksid kasutama sellist läbivaatamist või asjakohasel juhul kohapealseid kontrole tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi kvantifitseerimiseks, kui sellist läbivaatamist või selliseid kontrole on võimalik teha mõistliku aja jooksul. Kui see ei ole võimalik, peaksid pädevad asutused tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi kvantifitseerima valitsevates oludes kõige usaldusväärsemal viisil, tuginedes asjakohasel juhul finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamisreeglitele ja -standarditele, mida on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor.

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Ennetava rekapiitalseerimise ja uutele emiteeritud kohustustele antavate riigi tagatiste vormis toetusmeetmete puhul peaks järeldus, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksevõimeline, põhinema ettevaataval hinnangul selle kohta, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja suudab täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013¹¹ või määruses (EL) 2019/2033¹² sätestatud omavahendite nõudeid ning direktiivis 2013/36/EL või (EL) 2019/2034 sätestatud täiendavate omavahendite nõuet.

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Ennetava rekapitalizeerimise eesmärk on toetada elujõulisi finantsinstitutsioone ja ettevõtjaid, kelle puhul on tõenäoline, et nad satuvad lähitulevikus ajutistesse raskustesse, ning hoida ära nende olukorra edasine halvenemine. Selleks et vältida avaliku sektori toetuste andmist ettevõtjatele, kes on juba kahjumlikud, ei tohiks omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamise või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võetavaid ettevaatusmeetmeid võtta summas, mis ületab kapitalinappuse katmiseks vajalikku summat, nagu on kindlaks tehtud stressitesti või samaväärse testi negatiivses stsenaariumis. Tagamaks, et avaliku sektori poolne rahastamine ka lõpetatakse, peaksid need ettevaatusmeetmed olema ühtlasi ajaliselt piiratud ja sisaldama nende lõpetamise selget ajakava (edaspidi „toetusmeetmest väljumise strateegia“). Tähtajatuid instrumente, sealhulgas esimese taseme põhiomavahendeid, peaks kasutama üksnes erandlikel asjaoludel ja nende suhtes tuleks kohaldada teatavaid kvantitatiivseid piiranguid, sest need ei sobi oma olemuselt hästi ajutise iseloomuga tingimuse täitmiseks. Pädevad asutused peaksid nendelt finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt, kes ei täida toetusmeetmest väljumise strateegia tingimusi, nõudma ühekordset parandusmeetmete kava. Et tagada selliste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate turult lahkumine, kes ei osutu elujõuliseks, peaks asjaomane asutus tegema kindlaks, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, kui pädev asutus ei ole parandusmeetmete kavaga rahul või kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida parandusmeetmete kava.

- (22) Ettevaatusmeetmed peaksid piirduma summaga, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja vajab oma maksevõime säilitamiseks stressitesti või samaväärse testi negatiivse stsenaariumi korral. Kui tegemist on ettevaatusmeetmetega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, peaks toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja saama eraldatavat summat kasutada üleantud varadega seotud kahjumi katmiseks või koos kapitaliinstrumentide omandamisega, tingimusel et kindlaks tehtud puudujäägi kogusummat ei ületata. Samuti on vaja tagada, et ettevaatusmeetmed langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis oleksid kooskõlas kehtivate riigiabi reeglitega ja parimate tavadega, et need taastaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalise elujõulisuse, et riigiabi piirduks minimaalselt vajalikuga ja et hoitaks ära konkurentsimoonutused. Seetõttu peaksid asjaomased ametiasutused juhul, kui tegemist on ettevaatusmeetmetega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, võtma arvesse konkreetseid suuniseid, sealhulgas komisjoni tegevuskava riiklike varahaldusettevõtjate loomise kohta ja komisjoni 16. detsembri 2020. aasta teatist viivislaenude probleemi lahendamise kohta COVID-19 tagajärgede kontekstis. Langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis ettevaatusmeetmete puhul peaks ajutise rakendamise eeltingimus olema alati ülimuslik. Avaliku sektori tagatised, mis on antud konkreetseks ajavahemikuks seoses asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja langenud väärtusega varaga, peaksid tagama kõnealuse eeltingimuse parema täitmise kui selliste varade üleandmine avaliku sektori toetust saavale ettevõtjale.

- (23) Selleks et hõlmata usaldatavusnõuete olulised rikkumised, on vaja lisaks täpsustada tingimused, mille alusel määratakse kindlaks valdusettevõtjate maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus. Nende nõuete rikkumist valdusettevõtja poolt tuleks pidada oluliseks rikkumiseks, kui rikkumise liik ja ulatus on võrreldavad rikkumisega, mille korral pädev asutus tunnistaks tegevusloa kehtetuks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 18, kui rikkumise oleks toime pannud krediidasutus.
- (24) Liikmesriikidel võib oma riigisiseste õigusaktide alusel olla õigus peatada makse- või ülekandekohustused, mis võivad hõlmata kõlblikke hoiuseid. Kui makse- või ülekandekohustuste peatamine ei ole otseselt seotud krediidasutuse finantsolukorraga, ei pruugi hoiused olla peatatud direktiivi 2014/49/EL tähenduses. Seega ei pruugi hoiustajatel olla pikema aja jooksul oma hoiustele juurdepääsu. Selleks et säilitada hoiustajate usaldus ja kindlustunne pangandussektori vastu ning finantsstabiilsus, peaksid liikmesriigid tagama, et hoiustajatele antakse hoiusele juurdepääs asjakohase päevasumma ulatuses, et katta eelkõige elamiskulusid, kui nende hoiused muutuvad maksete peatamise tõttu juurdepääsmatuks muudel põhjustel kui need, mis viiksid hoiustajatele väljamaksete tegemiseni. Sellist menetlust tuleks kohaldada erandkorras ja liikmesriigid peaksid tagama, et hoiustajatel oleks juurdepääs asjakohasele päevasummale.

- (25) Õiguskindluse suurendamiseks ja võttes arvesse ebakindlatest tulevikusündmustest tulenevate kohustuste võimalikku asjakohasust, sealhulgas kriisilahenduse ajal poolelioleva kohtuasja tulemust, on vaja sätestada, kuidas tuleks asjaomaseid kohustusi käsitada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise korral. Kriisilahendusametid peaksid eristama kohustusi, mis põhinevad möödunud sündmustest tulenevatel olemasolevatel kohustustel, mille tulemuseks on kahjum, kuid mille ajastus või summa on ebakindel, ning kohustusi, mis võivad tekkida tulevikus, kuid mille tulemuseks ei pruugi olla kahjum, või mis võivad tekkida tulevikus üksnes ebakindla sündmuse toimumise korral.
- (26) Samuti tuleks täpsustada, et ebakindla ajastuse või summaga kohustusi, mis põhinevad möödunud sündmustest tulenevatel olemasolevatel kohustustel, mille tulemuseks on kahjum, käsitatakse samamoodi nagu muid kohustusi. Sellised kohustused peaksid olema teisendatavad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele erikriteeriumile, mis võimaldab neid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jätta. Võttes arvesse nende kohustuste võimalikku asjakohasust kriisilahenduses ning selleks, et tagada kindlus kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel, tuleks täpsustada, et need on osa teisendatavatest kohustustest ning et sellest tulenevalt võidakse nende suhtes rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Et tagada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslik rakendamine ebakindla ajastuse või summaga kohustuste suhtes, peaks kriisilahendusametitel olema õigus vähendada, sealhulgas nullini, selliste kohustustega seoses maksmisele kuuluvat põhisummat ning konverteerida sellised kohustused aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks. Vähendamine või konverteerimine saab aga toimuda ainult juhul ja pärast seda, kui ebakindla ajastuse või summaga kohustus on ajastuse ja summa osas lõplikult kindlaks määratud.

(27) Tuleb tagada, et kohustus, mis võib tulevikus tuleneda ebakindlast sündmusest, või ebakindla ajastuse või summaga kohustus, mis põhineb kriisilahenduse ajal olemasoleval kohustusel, ei kahjustaks kriisilahenduse strateegia ning eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks hindaja kriisilahenduse eesmärgil tehtava hindamise raames hindama selliseid kohustusi ja kvantifitseerima nende kohustuste võimaliku väärtuse oma parimate võimete kohaselt. Tagamaks, et pärast kriisilahendusmenetlust suudab finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitada asjakohase aja jooksul turu piisava usalduse, peaks hindaja võtma seda võimalikku väärtust arvesse, kui ta määrab kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahendite suhtarvud. Eelkõige peaks kriisilahendusamet kohaldama teisendatavate kohustuste suhtes oma konverteerimisõigusi ulatuses, mida on vaja, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapiitalseerimine oleks piisav, et katta võimalik kahjum, mille võib põhjustada kohustus, mis võib tulevikus tuleneda ebakindlast sündmusest või mis põhineb olemasoleval kohustusel, kuid mille ajastus või summa on ebakindel. Allahinnatava või konverteeritava summa hindamisel peaks kriisilahendusamet hoolikalt kaaluma võimaliku kahjumi mõju kriisilahendusmenetluses olevale finantsinstitutsioonile, lähtudes mitmest tegurist, sealhulgas sündmuse teostumise tõenäosus, selle teostumise ajavahemik ja kohustuse summa.

- (28) Teatavatel asjaoludel saavad kriisilahendusasutused pärast seda, kui kriisilahendusrahastust tehtav makse moodustab kuni 5 % finantsinstitutsiooni või ettevõtja kogukohustustest, sealhulgas omavahendid, kasutada täiendavaid rahastamisallikaid, et oma kriisilahenduse meedet veelgi toetada. Tuleks selgemalt täpsustada, millistel asjaoludel võiks kriisilahendusrahastu anda lisatoetust, kui kõik teisendatavad kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused ja mille rahuldamisjärk on madalam kui füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tagamata hoiustel ning mis ei ole kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest kaalutusõiguse alusel välja jäetud, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

- (29) Hoiuseid, mis vastavad kõlblike kohustustena kvalifitseerumise tingimustele, saab kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks. Võttes aga arvesse hoiuste eripära ning nende rolli reaalmajanduses ja pangandussüsteemi vastu usalduse säilitamisel, peaks hoiuste lisamine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kasutatavate kohustuste kohaldamisalasse sõltuma rangematest nõuetest, kuna omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke vahendeid peaks saama kasutada täies ulatuses, et katta kahjumit ja aidata kaasa krediidasutuse rekapiitalseerimisele selle maksejõuetuse korral. Esiteks, nagu ka kehtivate reeglite kohaselt, ei tohiks olla võimalik kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiuseid. Teiseks tuleks selgitada, et hoiused, mis annavad nende omanikule õiguse ennetähtaegsele tagasimaksmisele, ei saa olla kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, sealhulgas juhul, kui lepinguliste sätetega on ette nähtud, et ennetähtaegse tagasimaksmise korral kohaldatakse rahatrahvi. Kolmandaks, läbipaistvuse tagamiseks ja selliste hoiuste ebasobiva paigutamise riskide minimeerimiseks tuleks asjaomastes lepingulistes sätetes sõnaselgelt viidata krediidasutuse kavatsusele kasutada neid hoiuseid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, ning asjaolule, et sellised hoiused ei kvalifitseeru kõlblike hoiustena ja seetõttu ei maksta hoiuste peatamise korral hoiuste tagamise skeemist tagasi ühtegi kõnealuste hoiuste osa. Neljandaks, hoiuste kasutamine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks ei tohiks reeglina olla lubatud, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutused on eelnevalt andnud loa nende lisamiseks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblike vahendite hulka, tuginedes hinnangule, et selliseid hoiuseid ei ole kriisilahenduse korral vaja kaitsta kahjumi katmise eest ning need ei kutsu esile kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivat asjaolu. Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik lubada kasutada hoiuseid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks reeglina iga kriisilahendussubjekti puhul, ilma iga hoiust eraldi hindamata, ning piirata hoiuste kasutamist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kindlaksmääratud summadega. Investeerimishoiused, mis on küll tuletisinstrumenti tunnustega kohustused, võivad samuti kvalifitseeruda krediidasutuse kõlblike kohustustena, kui kõik muud tingimused on täidetud.

- (30) Selleks et vältida kaljuefekti, tuleb kõlblike kohustustena kvalifitseeruvate olemasolevate hoiuste suhtes ajutiselt kohaldada varem kehtinud nõudeid. Enne ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] kaasatud hoiuste puhul tuleks uutest kõlblikkuskriteeriumidest loobuda. Varem kehtinud nõuete kohaldamine tuleks lõpetada ... [36 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

- (31) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) 2019/876¹³ ja (EL) 2019/877¹⁴ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879¹⁵ hakati liidus rakendama rahvusvahelist globaalsete süsteemselt oluliste pankade (millele liidu õiguses osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele) kogu kahjumikatmisvõime (TLAC) tingimust (edaspidi „TLACi standard“), mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015. Määrusega (EL) 2019/877 ja direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti ka direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad direktiivi 2014/59/EL sätted on vaja viia kooskõlla globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatava TLACi standardi rakendamisega seoses teatavate kohustustega, mida saaks kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude selle osa täitmiseks, mis puudutab omavahendeid ja muid allutatud kohustusi. Eelkõige tuleks kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike allutatud kohustuste hulka arvata kohustused, mis kuuluvad teatavate välistatud kohustustega samasse nõuete rahuldamisjärku, kui selliste välistatud kohustuste summa kriisilahendussubjekti bilansis ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast ning asjaomase kaasamisega ei kaasne võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud riske.

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, keskses vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Teatavate kriisilahendussubjektide puhul põhineb kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas esitatud eelistatud kriisilahendusstrateegia peamiselt kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni äritegevuse üleandmisel eraõiguslikule omandajale või sildasutusele. Sellistel juhtudel on võimalik, et hoiuste tagamise skeemilt võidakse paluda kriisilahenduse meetmes osalemist, potentsiaalselt selleks, et tagada teatavate hoiuste kaitse, mida hoiuste tagamise skeem ei kata. Moraaliriski minimeerimiseks tuleks seetõttu täpsustada, et kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamine ja kriisilahendussubjekti turult lahkumine, tuleks asjaomase kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kehtestada tasemel, mis jääb allapoole teatavaid künniseid. Kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimise reeglite kohaldamise tulemuseks on nendest künnistest suurem summa, peaks see suurem summa olema ülimuslik. Neid künniseid ei tohiks kohaldada sellistele kriisilahendussubjektidele kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegia seisneb kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamises oma rekapitalizeerimise eesmärgil ulatuses, mis on piisav, et jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud luba, isegi kui eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine koos muude kriisilahenduse vahenditega, millest viimasena nimetatuid kasutatakse täiendavalt.

(33) Direktiiv 2014/59/EL ei sisalda spetsiaalseid reegleid üleminekukorra ega vahesihhtasemete kohta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks pärast 2024. aastat. Ent esineb olukordi, kus finantsinstitutsioonidelt või ettevõtjatelt ei tohiks viivitamata nõuda kriisilahendusametuse kehtestatud suurema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist, sealhulgas juhul, kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suurendamine tuleneb finantsinstitutsiooni või ettevõtja olulistest muutustest, mis on tingitud näiteks ühinemistest või omandamistest, või muudatustest eelistatud kriisilahendusstrateegias. Eelkõige juhul, kui eelistatud kriisilahendusstrateegia muutub tavalises maksejõuetusmenetluses toimuvast likvideerimisest kriisilahenduse meetme kohaldamiseks, ei pruugi finantsinstitutsioon või ettevõtja olla võimeline viivitamata täielikult täitma kriisilahendusametuse kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Seepärast tuleks kriisilahendusametustele anda õigus määrata kindlaks asjakohased üleminekuperioodid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks. Lisaks peaks kriisilahendusametustel olema õigus määrata selliste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate jaoks kindlaks siduvad vahesihhtasemed, tagamaks, et nad koguvad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke vahendeid asjakohasel viisil. Õiguspärase ootuste kaitsmiseks ei tohiks üleminekuperioodid, mis kriisilahendusametused on eelnevalt kindlaks määranud asjaomasel kuupäeval kehtinud reeglite alusel, olla mõjutatud uutest reeglitest.

- (34) Finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad peavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi mõju lepingulise tunnustamise lisama lepingutesse või instrumentidesse, millest tulenevad kolmandate riikide õigusega reguleeritavad kohustused, välja arvatud juhul, kui see on õiguslikult või muul viisil teostamatu. Kriisilahenduse raamistiku kohaldamisel saadud kogemused on näidanud, et nõuded, mis puudutavad kõnealuseid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamist käsitlevaid lepingulisi tingimusi, ning selliste tingimuste lisamise teostamatusest teatamise ja selle hindamise kord on tarbetult ulatuslikud, keerulised ja koormavad, et saavutada eesmärk tagada selliste finantsinstitutsioonide kriisilahenduskõlblikkus, kelle suhtes võidakse võtta kriisilahenduse meetmeid. Seepärast on asjakohane kitsendada nõude kohaldamisala omavahenditesse kuuluvatele instrumentidele ja teisendatavatele kohustustele, välistades eelkõige lepingud, millest tulenevad kohustused, mis võivad tulevikus tekkida ebakindlast sündmusest. Lisaks tuleks nende finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate ulatuse puhul, kelle suhtes nõuet kohaldatakse, võtta arvesse kriisilahenduse kavas kavandatud strateegiat. Seetõttu ei tohiks likvideerimissubjektidelt ja kriisilahendussubjektide tüarettevõtjatelt, kes ise ei ole kriisilahendussubjektid, nõuda, et nad lisaksid oma lepingutesse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamise tingimuse, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutus neilt seda nõuab. Kuigi põhjused, mis võivad olla aluseks sellele, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamise tingimuse lisamine finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate lepingutesse ei ole teostatav, ei nõua kohandamist, tuleks lihtsustada korda, mille kohaselt finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad sellistest olukordadest kriisilahendusasutusele teatavad, ning lisada see kriisilahenduse kavandamise eesmärgil iga-aastasessse aruandesse.

- (35) Kriisilahenduse kavandamise, kriisilahenduskõlblikkuse hindamise ja kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õiguse kasutamise hõlbustamiseks ning teabevahetuse edendamiseks peaks teistes liikmesriikides olulisi filiaale omava finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus saama moodustada kriisilahenduse kolleegiumi ja seda juhtima.
- (36) Kuna nende klientide koondarvu kohta, kelle puhul finantsinstitutsioon või ettevõtja on ainus või peamine panganduspartner, sellise teabe esitamine, mis on kantud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849¹⁶ kohaselt loodud automatiseeritud keskmehhanismidesse, võib olla vajalik ja proportsionaalne avaliku huvi hindamiseks, peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik saada seda teavet igal üksikjuhul eraldi. Samuti tuleks määrata kindlaks täpne aeg, mille jooksul kriisilahendusasutustele antakse kaudne juurdepääs teabele.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Kriisilahenduse raamistik ja turu kuritarvitamise raamistik on omavahel seotud. Eelkõige kuna kriisilahenduse ajal või kriisilahenduse ettevalmistamisel võetavaid meetmeid võib pidada siseteabeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 596/2014¹⁷, võib nende enneaegne avalikustamine ohustada kriisilahendusmenetlust. Kui sellised meetmed on pikaajalise protsessi vaheetapid, ei nõuta määrusega (EL) nr 596/2014 viivitamatut avalikustamist. Muudel juhtudel saavad finantsinstitutsioonid või ettevõtjad võtta meetmeid selle probleemi lahendamiseks, viivitades siseteabe avalikustamisega vastavalt kõnealuse määruse artikli 17 lõikele 4 või 5. Kriisilahenduse ajal või kriisilahenduse ettevalmistamisel ei pruugi aga õiged stiimulid alati olemas olla, et finantsinstitutsioon või ettevõtja saaks selliseks viivituseks initsiatiivi võtta. Selliste olukordade vältimiseks peaks kriisilahendusametustel olema õigus nõuda, et finantsinstitutsioon või ettevõtja tagaks kriisilahenduse ettevalmistamist ja kriisilahendusmenetlust või allahindamist ja konverteerimist käsitleva siseteabe konfidentsiaalsuse seni, kui nad peavad seda kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks vajalikuks. Finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt tuleks nõuda sellise siseteabe avalikustamist kooskõlas määrusega (EL) nr 596/2014 alles pärast seda, kui kriisilahendusametustel on neid teavitanud, et konfidentsiaalsuse tagamine ei ole kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks enam vajalik. Kui aga konfidentsiaalsus ei ole enam tagatud, tuleks finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt nõuda, et nad avalikustaksid siseteabe üldsusele võimalikult kiiresti.

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) Asjakohane seos töötasu ja töötulemuste vahel tuleks säilitada ka kriisilahenduse korral, eelkõige juhul, kui kahjum kantakse tõenäoliselt üle kriisilahendusrahastutele. Sellistel juhtudel tuleks tühistada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni juhtorgani ja kõrgema juhtkonna liikmete muutuvtasu, mida ei ole välja makstud või mille nõudeõigus ei ole tekkinud. Välja arvatud juhul, kui juhtorgani või kõrgema juhtkonna liige tõendab, et ta ei osalenud tegevuses, mis põhjustas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni maksejõuetuse või aitas sellele kaasa, ega olnud selle tegevuse eest vastutav, tuleks muutuvtasu, mille nõudeõigus tekkis või mis maksti välja 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist, tagastada või tagasi maksta.
- (39) Pärast direktiivis 2014/59/EL sätestatud kriisilahendusrahastute esialgset osamaksete kogumise perioodi võivad nende kasutada olevad rahalised vahendid langeda veidi allapoole sihttasest, eelkõige tagatud hoiuste suurenemise tõttu. Neil asjaoludel tõenäoliselt sissenõutavate *ex ante* osamaksete summa on seega usutavasti väike. Seepärast on võimalik, et mõne aasta pärast ei ole selliste *ex ante* osamaksete summa enam vastavuses selliste osamaksete kogumise kuluga. Seepärast peaks kriisilahendusametustel olema võimalik lükata *ex ante* osamaksete kogumist kuni kolme aasta võrra edasi, kuni kogutav summa jõuab summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuluga, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta olulisel määral kriisilahendusametuste kriisilahendusrahastute kasutamise suutlikkust.

- (40) Tagasivõtmatud maksekohustused on kriisilahendusrahastute kasutada olevate rahaliste vahendite üks komponent. Seetõttu on vaja täpsustada, millistel asjaoludel saab nõuda nende maksekohustuste täitmist. Kui ettevõtja ei ole pärast tegevusloast loobumise otsust enam kohustatud kriisilahendusrahastusse osamakseid tegema, tuleks tagasivõtmatu maksekohustus tühistada. Tagamaks, et tagasivõtmatu maksekohustuse tühistamine ei too kaasa olukorda, kus kriisilahendusrahastu kasutada olevad rahalised vahendid langevad allapoole taset, mida kriisilahendusasutus peab piisavaks, peaks kriisilahendusasutusel olema õigus määrata kindlaks osamakse, mille asjaomane ettevõtja peaks tasuma. Kriisilahendusasutus peaks oma otsuses igakülgset arvesse võtma vajadust säilitada võrdsed tingimused kõigile osalevatele finantsinstitutsioonidele, sealhulgas ettevõtjale, kes ei kuulu enam direktiivi 2014/59/EL artikli 1 kohaldamisalasse. Kriisilahendusasutus esitab oma otsuse üksikasjalikud põhjendused ja avalikustab selle otsuse, sealhulgas põhjendused, oma aastaaruandes. Lisaks, selleks et suurendada läbipaistvust ja kindlust seoses tagasivõtmatud maksekohustuste osaga kogutavate *ex ante* osamaksete kogusummas, peaks kriisilahendusasutus määrama sellise osa kindlaks igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piirmäärasid. Pädev asutus peaks püüdma tagada, et tagasivõtmatud maksekohustuste protsüklilist mõju leevendatakse sõltuvalt nende arvestuslikust käsitlusest.

- (41) Kriisilahendusrahastutesse tehtavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimaalne summa aastas, mida on lubatud sisse nõuda, on praegu piiratud *ex ante* osamaksete kolmekordse summaga. Pärast direktiivis 2014/59/EL sätestatud algset osamaksete kogumise perioodi sõltuvad sellised *ex ante* osamaksed muudel asjaoludel kui kriisilahendusrahastute kasutamine üksnes tagatud hoiuste tasemes toimuvatest muutustest ja muutuvad seetõttu tõenäoliselt väikeseks. Erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma kindlaksmääramisel *ex ante* osamaksete põhjal võib seega olla mõju, mis piirab oluliselt kriisilahendusrahastute võimalust *ex post* osamakseid koguda, vähendades seeläbi nende tegevussuutlikkust. Sellise tagajärje vältimiseks tuleks kehtestada erinev piirmäär ja selliste erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma, mida on lubatud sisse nõuda, peaks olema kolm korda üks kaheksandik asjaomase kriisilahendusrahastu sihttasemest.

(42) Direktiiviga 2014/59/EL ühtlustati osaliselt hoiuste rahuldamisjärke, mis tulenevad riigisisestest õigusest, millega reguleeritakse tavalist maksejõuetusmenetlust. Nende normidega nähti hoiustele ette kolm rahuldamisjärku, kusjuures tagatud hoiustel oli kõrgeim rahuldamisjärk, millele järgnesid füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikud hoiused, mis ületavad tagatud summat. Ülejäänud hoiused, täpsemalt suurte äriühingute hoiused, mis ületavad tagatud summat, ja hoiused, mis ei kuulu hoiuste tagamise skeemi kaudu tagasimaksmisele, pidid omama madalamat rahuldamisjärku, kuid muul viisil nende staatust ei ühtlustatud. Hoiuste tagamise skeemi nõuete puhul nähti samuti ette kõrgem rahuldamisjärk nagu tagatud hoiustel. Kõnealune osaline ühtlustamine ei ole aga osutunud optimaalseks lahenduseks, et hoiustajaid kaitsta. Osaline ühtlustamine on liikmesriikides kaasa toonud ülejäänud hoiustajate erineva kohtlemise, eelkõige seetõttu, et üha rohkem liikmesriike on otsustanud õiguslikult eelistada ka ülejäänud hoiuseid. Need erinevused on põhjustanud raskusi ka piiriüleste konsolideerimisgruppide maksejõuetusmenetluse vastupidise stsenaariumi kindlaksmääramisel kriisilahenduses toimuva hindamise ajal. Lisaks on üldise hoiustajate eelisõiguste korra puudumine võinud põhjustada probleeme võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte järgimisel, eelkõige kui hoiused, mille rahuldamisjärke ei ole direktiiviga 2014/59/EL ühtlustatud, on samas rahuldamisjärgus kui kõrgema rahuldamisjärguga nõuded. Seepärast tuleks kehtivas nõuete hierarhias hoiuste puhul rahuldamisjärke muuta.

- (43) Hoiuste rahuldamisjärgud tuleks täielikult ühtlustada, rakendades üldist hoiustajate eelisõiguste korda, mille puhul kõigi hoiuste suhtes kohaldatakse võrreldes tavaliste tagamata nõuetega kõrgemat rahuldamisjärku, välja arvatud piiratud erandid. Üldine hoiustajate eelisõiguste kord suurendab hoiustajate kindlustunnet ja aitab veelgi vältida hoiuste väljavoolu riski. Hoiustajate parem kaitse on kooskõlas ka hoiuste keskse rolliga reaalmajanduses, kus need on säästmise ja maksete tegemise peamine vahend, samuti pangandustegevuses, kus hoiused on oluline rahastamisallikas ja peamine usalduse tekitaja pangandussüsteemi vastu, mis muutub eriti oluliseks halvenenud turutingimuste korral. Lisaks parandab üldine hoiustajate eelisõiguste kord krediidasutuste kriisilahenduskõlblikkust, suurendades nende suutlikkust täita kriisilahendusrahastutele juurdepääsu nõudeid ning vähendades nende rahastute nõutavat rahastamissummat, kuna tavalise tagamata võla teisendamisel on võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise risk väiksem. Eelkõige suurendaks hoiuste väljajätmine tavaliste tagamata nõuete maksejõuetusalasest kohustuste klassist ülejäänud tavaliste tagamata nõuete teisendatavust, viies võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise riski miinimumini. Vähendades hoiuste allahindamise või konverteerimise tõenäosust, et tagada juurdepääs kriisilahendusrahastutele, aitaks üldine hoiustajate eelisõiguste kord muuta kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusamaks ja usaldusväärsemaks ning suurendaks kriisilahenduse raamistiku läbipaistvust ja õiguskindlust. Üldine hoiustajate eelisõiguste kord aitaks suurendada ka kriisilahenduses kasutatavate üleandmise strateegiate usaldusväarsust, kuna see lihtsustaks kogu hoiuselepingu lisamist kohustuste hulka, mis antakse üle eraõiguslikule omandajale või sildasutusele, millest saaks kasu kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kliendisuhe ja frantsiisiväärtus. Maksejõuetusmenetluse puhul hoiustajate nõuete rahuldamisjärkude täielik ühtlustamine oleks kasulik ka piiriülesest ja võrdsete tingimuste seisukohast.

- (44) On asjakohane jätta teatavad kõlblikuskriteeriumidele mittevastavad hoiused üldisest hoiustajate eelisõiguste korrast välja. Eelkõige ei tohiks õiguslikult eelistada hoiuseid, mille krediidiasutus on võtnud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, kuna see oleks vastuolus üldpõhimõttega, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega hõlmatud kohustused peaksid katma kahjumi ja aitama kaasa krediidiasutuse rekapitalizeerimisele selle maksejõuetuse korral. Selliste hoiuste rahuldamisjärke ei tohiks direktiiviga 2014/59/EL ühtlustada, vaid need tuleks kindlaks määrata vastavalt kohaldatavatele õigusnormidele ja lepingusätetele. Lisaks ei tohiks rahuldamisjärk varieeruda kogu hoiuse kestuse jooksul sõltuvalt sellest, kas kriisilahendusamet on andnud loa selle lisamiseks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblike vahendite hulka, ega selle järelejäänud tähtajast.
- (45) Hoiuste praegused kolm rahuldamisjärku tuleks säilitada, kuna see pakub hoiuste tagamise skeemide nõuetele ja seega ka nende rahastamise vahenditele tugevat kaitset. Võttes aga arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2026/...¹⁸⁺ direktiivi 2014/49/EL tehtud muudatusi, millega lisatakse hoiuste tagamise skeemide tehtavate tagasimaksete kohaldamisalasse teatavate avaliku sektori asutuste hoiused, on asjakohane, et asjaomaste hoiuste puhul on tagatud summat ületava osa rahuldamisjärk sama kui füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikel hoiustel, mis ületavad tagatud summat.

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2026/..., millega muudetakse direktiivi 2014/49/EL seoses hoiuste kaitse ulatuse, hoiuste tagamise skeemide rahaliste vahendite kasutamise, piiriülese koostöö ja läbipaistvusega (ELT L, ..., ELI: ...).

⁺ ELT: palun sisestada teksti dokumendis ST 15484/25 (2023/0115 (COD)) sisalduva direktiivi number ja täiendada vastavat joonealust märkust.

- (46) Kriisilahendusrahastuid võib kasutada ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise toetamiseks, mille puhul kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õigused ja kohustused antakse üle saajale. Sellisel juhul võib kriisilahendusrahastul tekkida nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu selle hilisema likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. See võib juhtuda, kui kriisilahendusrahastut kasutatakse seoses kahjumiga, mis muidu oleks tulnud katta võlausaldajatel, sealhulgas vara ja kohustuste tagatiste või üleantud vara ja kohustuste vahe katmise vormis. Tagamaks, et aktsionärid ja võlausaldajad, kes jäävad järelejäävasse finantsinstitutsiooni või ettevõtjasse, katavad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kahjumi tõhusalt ja parandavad maksejõuetuse korral võimalust teha tagasimakseid kriisilahendusega seotud turvavõrku, peaksid kriisilahendusrahastu need nõuded järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu ning asjakohaselt kantud mõistlikest kuludest tulenevad nõuded omama maksejõuetusmenetluses hoiustajate nõuetest ja hoiuste tagamise skeemide nõuetest kõrgemat rahuldamisjärku. Kuna kriisilahendusrahastute poolt aktsionäridele ja võlausaldajatele võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise eest makstava hüvitise eesmärk on neile kriisilahenduse meetme tagajärgede hüvitamine, ei tohiks selline hüvitis kaasa tuua asjaomaste rahastute nõudeid.

- (47) Selleks et tagada piisav paindlikkus ja lihtsustada hoiuste tagamise skeemide sekkumist kriisilahenduse vahendite kasutamise toetuseks, kui need viivad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni turult lahkumiseni, tuleks täpsustada teatavaid hoiuste tagamise skeemide kriisilahenduses kasutamise aspekte. Eelkõige on vaja täpsustada, et hoiuste tagamise skeemide vahendeid võib kasutada selliste üleandmise tehingute toetamiseks, mis hõlmavad hoiuseid, sealhulgas asjaomase hoiuste tagamise skeemi tagatud hoiuste suurust ületavaid kõlblikke hoiuseid, ning teatavatel juhtudel ja selgetel tingimustel ka kõlblikkuskriteeriumidele mittevastavaid hoiused, mis on hõlmatud üldise hoiustajate eelisõiguste korraga. Hoiuste tagamise skeemi osaluse eesmärk peaks olema katta omandajale või sildasutusele üleantud vara väärtuse puudujääk võrreldes üleantud hoiuste väärtusega. Kui omandaja taotleb skeemi osalemist tehingu osana, et tagada oma kapitalineutraalsus ja säilitada vastavus omandaja kapitalinõuetele, peaks hoiuste tagamise skeemist saama toetust ka sel eesmärgil. Hoiuste tagamise skeemi antav toetus kriisilahenduse meetmele peaks olema rahalises või muus vormis, näiteks tagatiste või kahjumi jagamise lepingute vormis, millega saab minimeerida toetuse mõju hoiuste tagamise skeemi kasutada olevatele rahalistele vahenditele, võimaldades samal ajal täita hoiuste tagamise skeemi osaluse eesmärke.

- (48) Hoiuste tagamise skeemi osalusele kriisilahenduses peaksid kehtima teatavad piirangud. Esiteks, hoiuste tagamise skeemi osaluse kogusumma ei tohiks ühelgi kriisilahenduse juhul ületada asjaomase krediitiasutuse tagatud hoiuste summat. Teiseks tuleks tagada, et hoiuste tagamise skeemi sekkumine kriisilahenduse meetmesse, mis seisneb peamiselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamises kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapiitalseerimise ja selle tegevuse jätkamise eesmärgil, ei ületaks kahjumit, mida hoiuste tagamise skeem kataks maksejõuetuse korral, kui ta teeks väljamakseid hoiustajatele, kellel on tagatud hoiused, ja tal oleks regressiõigus nende hoiustajate nõuete suhtes finantsinstitutsiooni varades. Kolmandaks, kui hoiuste tagamise skeemi kasutamine kriisilahenduse meetme toetuseks seisneb peamiselt ettevõtja äritegevuse üleandmises omandajale või sildasutusele, ei tohiks hoiuste tagamise skeemi osaluse summa ületada 62,5 % selle sihttasemest, välja arvatud juhul, kui direktiivi 2014/49/EL kohaselt määratud asutus otsustab selle piirmäära kohaldamata jätta, et vältida negatiivset mõju finantsstabiilsusele või säilitada hoiustajate juurdepääs oma hoiustele. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks välja andma suunised selle piirmäära kohaldamata jätmise tingimuste kohta. Neljandaks ei tohiks hoiuste tagamise skeemi osaluse summa ületada üleantud varade ning üleantud hoiuste ja selliste üleantud kohustuste vahet, mille nõuete rahuldamisjärk on maksejõuetusmenetluses sama või kõrgem kui kõnealustel hoiustel. Sellega oleks tagatud, et hoiuste tagamise skeemi osalust kasutatakse üksnes selleks, et vältida asjakohasel juhul kahjumi tekkimist hoiustajatele, ning mitte nende võlausaldajate kaitseks, kellel on maksejõuetusmenetluses hoiustest madalama rahuldamisjärguga nõuded. Kui see on asjakohane, võib osalus sellegipoolest hõlmata ka summat, mida on vaja toetust saava ettevõtja kapitalineutraalsuse tagamiseks.

- (49) Tuleks täpsustada, et muude kohustuste kui tagatud hoiuste üleandmist kriisilahenduse raames peaks saama hoiuste tagamise skeemist toetada üksnes siis, kui kriisilahendusamet otsustab igal üksikjuhul eraldi, et üldise hoiustajate eelisõiguste korraga hõlmatud muude hoiuste kui tagatud hoiuste puhul ei saa kasutada teisendamist ega jätta neid järelejäävasse kriisilahendusmenetluses olevasse finantsinstitutsiooni, mis likvideeritakse, ning kui kriisilahendusrahastute kasutamise tingimused ei ole täidetud aktsionäride ja võlausaldajate osalusega. Eelkõige peaks kriisilahendusamet olema lubatud vältida kahjumi jaotamist nende hoiuste vahel, mille puhul väljajätmine on rangelt vajalik ja proportsionaalne kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide jätkuvuse säilitamiseks, või kui see on vajalik selleks, et hoida ära finantsraskuste ulatuslikku ülekandumist ja finantsilist ebastabiilsust, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liidu või liikmesriigi majanduses. Samad kaalutlused peaksid kehtima ka muude tagatud hoiustest madalama rahuldamisjärguga teisendatavate kohustuste omandajale või sildasutusele üleandmise lisamise korral. Sellisel juhul ei tohiks nende teisendatavate kohustuste üleandmist hoiuste tagamise skeemi osalusega toetada. Kui selliste teisendatavate kohustuste üleandmiseks on vaja välist rahalist toetust, peaks seda toetust andma kriisilahendusrahastu.

(50) Võttes arvesse võimalust kasutada kriisilahenduse korral hoiuste tagamise skeemi, on vaja veelgi täpsustada tingimusi, mille alusel võib hoiuste tagamise skeemi osalust võtta arvesse kriisilahendusrahastutele juurdepääsu nõuete täitmisel. See võimalus peaks olema kättesaadav üksnes krediidasutustele, kelle varade koguväärtus on 80 miljardit eurot või väiksem, ja kriisilahenduse meetme kontekstis, mis tugineb peamiselt ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamisele. Tagamaks, et kriisilahendust rahastatakse jätkuvalt peamiselt krediidasutuse enda vahenditest, ning et minimeerida konkurentsimoonutusi, peaks hoiuste tagamise skeemi osaluse kasutamine selleks, et tagada juurdepääs kriisilahendusrahastutele, olema võimalik üksnes krediidasutuste jaoks, kelle puhul eelneva 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmist ei ole kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas ette nähtud nende tavakorras likvideerimist maksejõuetuse korral, võttes arvesse, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mille kriisilahendusasutused on kõnealuste krediidasutuste jaoks kindlaks määranud, on kehtestatud tasemel, mis hõlmab nii kahjumi katmist kui ka rekapitalizeerimise summasid. Kriisilahendusasutuse kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue krediidasutustele, mille varade koguväärtus individuaalsel alusel on üle 30 miljardi euro, peaks olema kooskõlas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude miinimumtasemetega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate jaoks, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiatega nähakse peamiselt ette kriisilahenduse korral üleandmise vahendi kasutamine, isegi kui vastavas kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas olid ette nähtud erinevad meetmed ning seetõttu ei kohaldataud nende krediidasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suhtes neid miinimumtasemeid. Peale selle peaks hoiuste tagamise skeemi osaluse kasutamisele eelnema omavahendite ja kõlblike kohustuste võimalikult suur osalus kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises. Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalik nõuda, et kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon ei tohi olla rikkunud oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, sealhulgas siduvaid vahesihttasemeid, teatava ajavahemiku jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmist, ilma et see piiraks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude lühiajalisi tehnilisi rikkumisi.

- (51) Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride ja võlausaldajate osalus oma kohustuste vähendamise, allahindamise või konverteerimise kaudu või kahjumi kaudu, mille nad peavad eeldatavasti katma järelejääva üksuse likvideerimisel, moodustab koos hoiuste tagamise skeemi osalusega vähemalt 8 % finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, peaks kriisilahendusasutusel olema võimalik kasutada kriisilahendusrahastut täiendavaks rahastamiseks, kui seda on vaja tulemusliku kriisilahenduse tagamiseks kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega. Sellistel juhtudel peaks hoiuste tagamise skeemi osalus piirduma summaga, mis on vajalik kriisilahendusrahastule juurdepääsu võimaldamiseks. Lisaks ei tohiks krediidasutuse puhul, kelle varade koguväärtus individuaalsel alusel jääb vahemikku 30–80 miljardit eurot, hoiuste tagamise skeemi osalus ületada 2,5 % krediidasutuse kohustuste kogusummast, sealhulgas krediidasutuse omavahendid individuaalsel alusel.

- (52) Erakorralistel asjaoludel võib juhtuda, et kriisilahendusrahastu osamakse, mis moodustab 5 % kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, ei ole asjaomase kriisilahenduse meetme rahastamisvajaduste katmiseks piisav. Sellistel juhtudel ja kui selline osamakse on saanud võimalikuks tänu hoiuste tagamise skeemi sekkumisele, peaks hoiuste tagamise skeem teatavatel tingimustel panustama täiendava osamaksega, mis on võrdne kahjumiga, mis oleks seoses tagatud hoiustega tekkinud, kui hoiused ei oleks olnud kaitstud. Selle täiendava osamakse kulud ei tohiks ületada kahjumit, mis tekiks hoiuste tagamise skeemile hüpoteetilise stsenaariumi korral, mis hõlmab likvideerimist tavalises maksejõuetusmenetluses ja tagatud hoiuste tagasimaksmist. Lisaks ei tohiks hoiuste tagamise skeemi algse osamakse ja täiendava osamakse summa ületada asjaomase krediidasutuse tagatud hoiuste summat. Koos hoiuste tagamise skeemi täiendava osamaksega peaks kriisilahendusasutusel olema võimalik taotleda lisarahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest, kui sellise rahastamise tingimused on täidetud.
- (53) Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise korral kas eraldi või koos kriisilahendusrahastu osalusega, tuleks järelejäänud ettevõtja, mis jääb järele pärast varade, õiguste ja kohustuste üleandmist, likvideerida tavakorras kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikele 6. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse sildasutuse vahendi toetamiseks, tuleks sildasutuse tegevus lõpetada lisaks kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 41 lõigetega 3, 5 ja 6.

- (54) Selleks et hõlbustada aruandlusnõuete väga tehniliste aspektide vastuvõtmist ning parandada nende rakendamist ja seiret kriisilahendusasutuste poolt, tuleks Euroopa Pangandusjärelevalvele rakenduslike tehniliste standardite väljatöötamiseks antud volitused läbi vaadata, et tagada direktiivis 2014/59/EL eri volituste kohaldamisala ja sisu sidusus. Samuti tuleks need volitused viia kooskõlla määruse (EL) nr 575/2013 sätetega, millega reguleeritakse järelevalvealase teabe esitamist ja avalikustamist. Kõnealused kehtivate volituste muudatused peaksid hõlbustama rakenduslike tehniliste standardite edaspidist läbivaatamist ning nende eesmärk ei ole mõjutada praegu kohaldatavaid aruandlus- ja avalikustamiskohustusi. Komisjonile tuleks anda õigus võtta kõnealused Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid vastu rakendusaktidega vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklile 291 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.
- Kriisilahendussubjektide täiendavate omavahendite nõuete ja kombineeritud puhvri nõude hindamist käsitlevate kehtivate regulatiivsete tehniliste standardite kohaldamisala tuleks laiendada nii, et see hõlmaks ettevõtjaid, keda ei ole määratletud kriisilahendussubjektina, kui kõnealuseid nõudeid ei ole kehtestatud samal alusel kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Komisjonile tuleks anda õigus täiendada direktiivi 2014/59/EL, võttes kõnealused Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

- (55) Et võimaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud aruandluse ja avalikustamise suuremat integreerimist, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve avaldama finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate avalikustatava teabe tsentraliseeritult, austades samal ajal kõigi finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate õigust ise andmeid ja teavet avaldada. Selline tsentraliseeritud avalikustamine peaks võimaldama Euroopa Pangandusjärelevalvel avaldada väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide kohta teavet, mis põhineb kõnealuste finantsinstitutsioonide poolt pädevatele asutustele ja kriisilahendusasutustele esitatud teabel, ning peaks seega märkimisväärselt vähendama väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide halduskoormust. Samal ajal ei tohiks avalikustamise tsentraliseerimine mõjutada teiste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kulusid ja peaks suurendama läbipaistvust ning vähendama turuosaliste kulusid seoses juurdepääsuga usaldatavusnõuetega seotud teabele. Selline suurem läbipaistvus peaks hõlbustama andmete võrreldavust eri finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate vahel ning edendada turudistsipliini. Kriisilahendusega seotud avalikustamise tsentraliseerimine tagab kooskõla järelevalvelise avalikustamise suhtes kohaldatava menetlusega, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013, et tagada kõigi avalikustamiskohustuste ühetaoline käsitlemine.

- (56) Pidades silmas oma rolli ametiasutuste tavade lähendamise edendamisel, peaks Euroopa Pangandusjärelvalve seirama sisetavasid ja -meetodeid, mida kriisilahendusasutused kasutavad, kui nad otsustavad, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes tuleks kohaldada kriisilahendust või see tuleks likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses, võttes arvesse kriisilahenduse eesmärke ja seda, kas kriisilahendus oleks avalikes huvides, samuti peaks Euroopa Pangandusjärelvalve andma nende sisetavade ja -meetodite kohta aru. Ühtlasi peaks Euroopa Pangandusjärelvalve seirama kriisilahendusasutuste edusamme finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse parandamisel ning kriisilahendusasutuste meetmeid ja ettevalmistusi, et tagada kriisilahenduse vahendite ja õiguste tulemuslik rakendamine, ja andma selle kohta aru. Nendes aruannetes peaks Euroopa Pangandusjärelvalve hindama ka kriisilahendusasutuste poolt asjaomaste väliste sidusrühmade suhtes võetavate meetmete läbipaistvuse taset ning nende panust kriisilahendusvalmidusse ning finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkusse.
- (57) Seoses Euroopa Pangandusjärelvalve ülesandega aidata tagada liidus sidus ja koordineeritud kriisiohje- ja kriisilahenduskord peaks ta koordineerima ja jälgima kogu liitu hõlmavaid kriisiohjesimulatsioone. Simulatsioonid peaksid hõlmama pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste vahelist koordineerimist ja koostööd finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi halvenemise ajal, kontrollides terviklikul viisil vahendite kohaldamist finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamisel, varasel sekkumisel ja kriisilahenduses. Nendes kriisisimulatsioonides tuleks eelkõige arvesse võtta asjaomaste asutuste suhtluse piiriülest mõõdet ning olemasolevate vahendite ja õiguste kohaldamist. Kui see on asjakohane, peaksid kriisisimulatsioonid hõlmama ka kriisilahendusskeemide vastuvõtmist ja rakendamist pangandusliidus vastavalt määrusele (EL) nr 806/2014.

- (58) Olenemata praegu kohaldatavatest ametisaladuse hoidmise reeglitest tuleks parandada teabevahetust kriisilahendusasutuste ja maksuhaldurite vahel. Selline teabevahetus peaks toimuma kooskõlas riigisisese õigusega. Kui asjaomane teave pärineb teisest liikmesriigist, tuleks seda vahetada üksnes selle avalikustanud asutuse selgesõnalisel nõusolekul.

- (59) Direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti direktiivi 2014/59/EL, et kehtestada spetsiaalsed normid, millega tagatakse, et jaekliendid ei investeerü ülemäärä instrumentidesse, mis on kõlblikud finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentide ülemäärane hoidmine jaeklientide poolt võib kahjustada finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkust ning tekitada probleeme finantsstabiilsuse seisukohast. See võib olla eriti problemaatiline, kui jaekliendid on ka emitendist finantsinstitutsiooni hoiustajad, kuna need hoiustajad on finantsinstitutsiooni enda instrumentide ebasobiva paigutamise suhtes eriti haavatavad. Seepärast peaksid ametiasutused tagama, et müüjad, finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad järgivad meetmeid, mille liikmesriigid on vastu võtnud direktiivi (EL) 2019/879 ülevõtmiseks, et tagada jaeklientide kaitse. Kui neid meetmeid ei kohaldata nõuetekohaselt, peaksid ametiasutused tagama nende normide täitmise. Seepärast on asjakohane lisada direktiivi 2014/59/EL lisaks direktiivis 2014/65/EL sätestatud olemasolevatele volitustele ka eraldi volitused, et tegeleda jaeklientide kaitset käsitlevate spetsiaalsete normide mittejärgimise küsimusega.

Lisaks peaksid kriisilahendusasutused finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel hindama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblike instrumentide investoribaasi laadi, kasutades kriisilahenduse kavandamise ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmise eesmärgil koostatud olemasolevat aruandlust, ning vajaduse korral nõudma, et finantsinstitutsioon või ettevõtja tegeleks tuvastatud pärssivate asjaoludega või kõrvaldaks need. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010¹⁹ asutatud Euroopa järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) andma aru meetmetest, mille liikmesriigid on võtnud jaeklientide kaitseks seoses võlainstrumentidega, mis on kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vastavalt direktiivile 2014/59/EL, võrreldes ja hinnates võimalikku mõju piiriülestele tehingutele. Selle põhjal võib komisjon jaeklientide tõhusama kaitse tagamiseks vastu võtta seadusandliku ettepaneku.

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Kvaliteetne mõjuhindang on usaldusväärsete ja tõendus põhiste seadusandlike ettepanekute väljatöötamiseks väga oluline, samal ajal on aga faktid ja tõendid seadusandliku menetluse käigus tehtavate otsuste aluseks. Seepärast peaksid Euroopa Pangandusjärelevalve, Ühtne Kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Keskpangakomitee esitada komisjonile viimase taotlusel kogu teabe, mida ta vajab poliitika väljatöötamisega seotud ülesannete täitmiseks, sealhulgas mõjuhindangute koostamiseks ning seadusandlike ettepanekute ettevalmistamiseks ja nende üle läbirääkimiste pidamiseks. Kui see teave ei ole Euroopa Pangandusjärelevalvele, Ühtsele Kriisilahendusnõukogule ega Euroopa Keskpangale kättesaadav, peaksid selle esitama kriisilahendusametid, pädevad ametid ja muud Euroopa Keskpangade Süsteemi liikmed.
- (61) Võttes arvesse vajadust kaitsta finantsstabiilsust ja kiiresti tegutseda, ei tohiks kriisilahendusametite suhtes kohaldada hankemenetlusi seoses riigihankelepingutega, mis käsitlevad hindamisteenuseid kriisilahenduse eesmärgil ning selle hindamist, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus. Seepärast tuleks need osutatavad teenused Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/24/EL²⁰ kohaldamisalast välja jätta. Mis puudutab õigusteenuseid, mida kriisilahendusametid võivad vajada, siis teatavad õigusteenused on kõnealuse direktiivi kohaldamisalast juba välja jäetud ja teised on lisatud kõnealuse direktiivi XIV lisas esitatud selliste teenuste loetellu, mille suhtes kohaldatakse kõrgemaid piirmäärasid ja leebemaid ühtlustatud reegleid.

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, 28.3.2014, lk 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

(62) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt parandada finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku tulemuslikkust ja tõhusust, ei suuda liikmesriigid riskide tõttu, mida erinevad riigisiseseid käsitused võivad siseturu terviklikkusele kaasa tuua, piisavalt saavutada, küll aga saab seda liidus juba kehtestatud reeglite muutmise teel paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(63) Direktiive 2014/59/EL ja 2014/24/EL tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1
Direktiivi 2014/59/EL muutmine

Direktiivi 2014/59/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5) „tütarettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütarettevõtja ning käesoleva direktiivi artiklite 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 ja 92 kohaldamiseks käesoleva lõike punkti 83b alapunktis b osutatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppide suhtes hõlmab tütarettevõtja mõiste asjakohasel juhul keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusi või finantseerimisasutusi, keskasutust ennast ja nende vastavaid tütarettevõtjaid, võttes arvesse, mil viisil sellised kriisilahenduse konsolideerimisgrupid täidavad käesoleva direktiivi artikli 45e lõiget 3;“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„28a) „alternatiivne erasektori meede“ – mis tahes toetus, mida ei loeta erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks;“;

c) punkt 35 asendatakse järgmisega:

„35) „kriitilised funktsioonid“ – tegevused, teenused või toimingud, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis riiklikul või piirkondlikul tasandil tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas kõnealuste tegevuste, teenuste või toimingute asendatavust;“;

d) punkt 71 asendatakse järgmisega:

„71) „teisendatavad kohustused“ – finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kohustused, sealhulgas ebakindla ajastuse või summaga kohustused, ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ega teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 44 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;“;

e) lisatakse järgmine punkt:

„71aa) „ebakindla ajastuse või summaga kohustused“ – kohustused, mis põhinevad möödunud sündmustest tulenevatel olemasolevatel kohustustel, mille tulemuseks on kahjum, ja mille ajastus või summa on ebakindel;“;

f) punkt 71b asendatakse järgmisega:

„71b) „allutatud kõlblikud kohustused“ – kohustused, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3, 4, ja 5 puhul, ning kohaldataval juhul käesoleva direktiivi artikli 45b lõikes 1a osutatud tingimustele;“;

g) lisatakse järgmine punkt:

„72a) „määratud asutus“ – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud määratud asutus;“;

h) punkti 83b alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) keskasutusega püsivalt seotud krediidasutused või finantseerimisasutused ja keskasutus ise, kui vähemalt üks nendest krediidasutustest või finantseerimisasutustest või keskasutus on kriisilahendussubjekt, ning nende vastavad tütaretevõtjad;“;

i) lisatakse järgmised punktid:

„83d) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

83e) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 136 määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;“;

j) lisatakse järgmine punkt:

„93a) „hoius“ – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 3 määratletud hoius käesoleva direktiivi artiklite 108 ja 109 tähenduses;“.

2) Artikli 5 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid ajakohastavad oma finantsseisundi taastamise kavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd finantsinstitutsiooni õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle majandustegevuse või finantsolukorraga seotud sündmust või juhtumit, mis võib finantsseisundi taastamise kava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle oluliseks muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et finantsinstitutsioonid ajakohastaksid oma finantsseisundi taastamise kavasid sagedamini.

Kui finantsseisundi taastamise kava viimasele iga-aastasele ajakohastamisele järgneva 12 kuu jooksul ei ole esimeses lõigus osutatud muudatusi tehtud, võivad pädevad asutused erandkorras kuni järgneva 12kuulise perioodi jooksul vabastada finantsseisundi taastamise kava ajakohastamise kohustusest. Sellise vabastuse võib anda maksimaalselt 12kuuliseks perioodiks.

3. Finantsseisundi taastamise kavades ei saa eeldada juurdepääsu järgmisele ega selle saamist:

- a) erakorraline avaliku sektori finantstoetus;
- b) keskpanga erakorraline likviidsusabi;
- c) keskpanga selline likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise, lõpptähtaja või intressimääraga.

4. Finantsseisundi taastamise kavad peavad kohaldataval juhul sisaldama analüüsi, kuidas ja millal võib finantsinstitutsioon taotleda finantsseisundi taastamise kavas käsitletavate tingimuste kohaselt võimalust kasutada keskpanga vahendeid, mis ei ole lõike 3 kohaselt selle kava kohaldamisalast välja jäetud, ning määrama kindlaks eeldatavalt tagatiseks kvalifitseeruva vara.“

3) Artikli 6 lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui pädev asutus leiab oma hinnangus, et finantsseisundi taastamise kavas on olulisi puudusi või selle rakendamisel võib ette tulla olulisi takistusi, teavitab ta finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi emaettevõtjat oma hinnangust ning nõuab, et finantsinstitutsioon esitaks kolme kuu jooksul – tähtaega võib pädeva asutuse nõusolekul ühe kuu võrra pikendada – muudetud kava, milles näidatakse, kuidas need puudused ja takistused kõrvaldatakse.“

4) Artikli 8 lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c pädevaid asutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“

5) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Kriisilahendusasutus ei võta vastu kriisilahenduse kava, kui on algatatud menetlus finantsinstitutsiooni likvideerimiseks kohaldatava riigisisese õiguse kohaselt vastavalt artiklile 32b või kui kohaldatakse artikli 37 lõiget 6.“;

b) lõike 7 punkt j asendatakse järgmisega:

„j) üksikasjalik ülevaade erinevatest kriisilahenduse strateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada, ja kohaldatavad ajakavad, ning kirjeldus selle kohta, kuidas nende strateegiatega kriisilahenduse eesmärgid saavutada;“.

6) Artikli 11 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse:

a) lõikes 1 osutatud teabe esitamise meetodid ja kord;

b) punktis a osutatud teabe esitamise sagedus ja tähtajad.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab lõikes 1 osutatud teabe esitamiseks välja IT-lahendused, sealhulgas aruandevormid, andmestandardid, vormingud ja juhised.“

7) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks kriisilahendussubjektid ja kriisilahenduse konsolideerimisgrupid ning asjakohasel juhul likvideerimissubjektid.“;

ii) lisatakse järgmised lõigud:

„Esimese lõigu punktis b osutatud tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võetavate meetmete kindlaks määramisel võivad kriisilahendusasutused järgida proportsionaalset käsitust, kui selline käsitus ei mõjuta negatiivselt konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, võttes arvesse tütarettevõtja suurust, riskiprofiili, rolli kriitiliste funktsioonide ja põhiäriilinide täitmisel, kriisilahenduse järgset olulisust konsolideerimisgrupi tegevuse järjepidevuse jaoks ning konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiat. Kriisilahendusasutused võtavad igakülgsest arvesse tütarettevõtja olulisust liikmesriigis, kus ta on asutatud, sealhulgas selle võimalikku süsteemset olulisust ja selle võimalikku mõju hoiuste tagamise skeemi kasutada olevatele rahalistele vahenditele tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise korral.

Kui kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega on algatatud ettevõtja likvideerimise menetlus artikli 32b alusel või kui kohaldatakse artikli 37 lõiget 6, ei lisa kriisilahendusasutused kõnealust ettevõtjat enam konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavasse.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava koostatakse artikli 11 kohaselt esitatud teabe põhjal ning see sisaldab artikli 10 lõigetes 4 ja 7 osutatud elemente, niivõrd kui need on konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava seisukohast asjakohased.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„7. Euroopa Pangandusjärelevalve seirab kriisilahendusametuste meetodeid ja tavasid, et kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade koostamisel otsustada, kas kohaldada finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahendust või tavalises maksejõuetusmenetluses likvideerimist, ning otsustada, milliseid meetmeid võtta artikli 10 lõikes 3 osutatud stsenaariumide ja artikli 32 lõikes 5 kirjeldatud asjaolude korral.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile aruande kriisilahendusametuste olemasolevate meetodite ja tavade ning liikmesriikidevaheliste erinevuste kohta hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Teises lõigus osutatud aruanne hõlmab vähemalt järgmist:

- a) konsolideerimisgruppi mittekuuluvate finantsinstitutsioonide ning lõike 1 esimeses lõigus osutatud ettevõtjate puhul asutusesisesed käsitused ja meetodid võetavate meetmete valimiseks, eelkõige kriisilahenduse kava või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava kriteeriumid, et näha ette kriisilahenduse meede, allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine või likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses;
- b) kriisilahendussubjektide puhul asutusesisesed käsitused ja meetodid eelistatud ja alternatiivsete kriisilahenduse strateegiate ning võetavate kriisilahenduse meetmete valimiseks;
- c) proportsionaalsed käsitused, mida kriisilahendusasutused järgivad lõike 1 kolmanda lõigu alusel.“

8) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Finantsinstitutsioonid ja artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad esitavad oma kriisilahendusasutusele teabe, mida võidakse nõuda artikli 11 alusel. Kriisilahendusasutused, kes nõuavad oma vastutusalasse kuuluvatelt ettevõtjatelt artikli 11 kohast teavet, edastavad saadud teabe konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele.

Tingimusel, et järgitakse käesolevas direktiivis sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, edastab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus käesoleva lõike kohase teabe:

- a) Euroopa Pangandusjärelevalvele;
 - b) tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele;
 - c) oluliste filiaalide asukohaliikmesriikide kriisilahendusasutustele, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane;
 - d) direktiivi 2013/36/EL artiklites 115 ja 116 osutatud asjaomastele pädevatele asutustele ning
 - e) nende liikmesriikide kriisilahendusasutustele, kus on asutatud artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjad.“;
- b) lõike 4 neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“

9) Artiklisse 15 lisatakse järgmine lõige:

„5. Euroopa Pangandusjärelevalve seirab finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamise rakendamist kriisilahendusametite poolt. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] aruande kriisilahenduskõlblikkuse hindamise olemasolevate tavade ja võimalike erinevuste kohta liikmesriikides.

Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab järgmist:

- a) hinnang meetoditele, mille kriisilahendusametid on välja töötanud kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks, sealhulgas nende valdkondade kindlaksmääramine, milles on võimalikke liikmesriikidevahelisi erinevusi;
- b) testimissuutlikkus, mida kriisilahendusametitel on vaja tulemusliku kriisilahenduse strateegia elluviimise tagamiseks;
- c) kriisilahendusametite poolt kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks välja töötatud meetodite ja selle hindamise tulemuste läbipaistvuse tase asjaomaste sidusrühmade jaoks.“

10) Artiklisse 16a lisatakse järgmine lõige:

„7. Kui kriisilahendussubjekti suhtes või ettevõtja suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjekt, ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet samal alusel kui alus, mille kohaselt ta peab täitma käesoleva direktiivi artiklites 45c ja 45d osutatud nõudeid, kohaldavad kriisilahendusasutused käesoleva artikli lõikeid 1–6 hinnangulise kombineeritud puhvri nõude alusel, mis on saadud käesoleva direktiivi artikli 45c lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud meetodika kasutamisel. Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 128 neljandat lõiku.

Kriisilahendusasutus lisab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hinnangulise kombineeritud puhvri nõude artiklites 45c ja 45d osutatud nõuete kindlaksmääramiseks tehtavasse otsusesse. Ettevõtja avalikustab hinnangulise kombineeritud puhvri nõude koos artikli 45i lõikes 3 osutatud teabega.“

11) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„3a. „Kui kriisilahendusasutus leiab, et asjaomase ettevõtja pakutud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, teeb kriisilahendusasutus otsuse pärast pädeva asutusega konsulteerimist. Selles otsuses märgitakse, et kriisilahendusasutuse hinnangu kohaselt on kavandatud meetmed piisavad kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivate asjaolude tulemuslikuks vähendamiseks või kõrvaldamiseks, ning nõutakse, et ettevõtja rakendaks kavandatud meetmeid.“;

b) lõike 5 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Lõike 4 kohaldamiseks antakse kriisilahendusasutustele õigus võtta vähemalt järgmisi meetmeid:“.

12) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus koostab koostöös konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega aruande ja esitab selle liidus tegutsevale emaettevõtjale, tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele, kes edastavad selle oma vastutusalasse kuuluvatele tütarettevõtjatele, ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustele. Aruanne koostatakse pärast pädevate asutustega konsulteerimist ning selles analüüsitakse asjaolusid, mis võivad oluliselt pärssida tõhusat kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist konsolideerimisgrupi suhtes, aga ka kriisilahenduse konsolideerimisgruppide suhtes, kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahenduse konsolideerimisgrupist. Aruandes analüüsitakse mõju konsolideerimisgrupi ärimudelile ning soovitatakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse arvates vajalikud või asjakohased nende pärssivate asjaolude kõrvaldamiseks.“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab liidus tegutseva emaettevõtja poolt esitatud meetmetest konsolideeritud järelevalvet tegevat asutust, Euroopa Pangandusjärelevalvet, tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutusi, niivõrd kui võrd kõnealused meetmed on nende oluliste filiaalide puhul asjakohased. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad pärast pädevate asutuste ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõik endast oleneva selleks, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis oluliselt pärssivate asjaolude tuvastamise osas ning vajaduse korral liidus tegutseva emaettevõtja esitatud meetmetele hindamise osas ning asutuste poolt nende asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete osas ühisele otsusele, milles võetakse arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.“;

c) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Kui artikli 17 lõike 5 punktis g, h või k sätestatud meetmete võtmise kohta ei ole tehtud ühisotsust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahendusasutuse poolt käesoleva artikli lõike 6, 6a või 7 kohaselt esitatud taotluse korral abistada kriisilahendusasutusi kokkuleppe saavutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3.“

13) Artiklid 27 ja 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Varase sekkumise meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kaaluvad põhjendamatu viivitusega ja asjakohasel juhul rakendavad varase sekkumise meetmeid, kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja:
 - a) vastab direktiivi 2013/36/EL artiklis 102 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 38 osutatud tingimustele või pädev asutus on järelevalvelase läbivaatamis- ja hindamisprotsessi kontekstis kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikliga 97 kindlaks määranud, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja rakendatud kord, strateegiad, protsessid ja mehhanismid ning kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja omavahendid ja likviidsus ei taga tema riskide usaldusväärset juhtimist ja katmist, ja kehtib üks järgmine tingimus:
 - i) finantsinstitutsioon või ettevõtja ei ole võtnud pädeva asutuse nõutud parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 39 osutatud meetmeid;
 - ii) pädev asutus leiab, et muud parandusmeetmed kui varase sekkumise meetmed ei ole kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja probleemide lahendamiseks piisavad;

- b) rikub käesoleva direktiivi artiklis 45e või 45f sätestatud nõudeid või
- c) rikub või tõenäoliselt rikub 12 kuu jooksul pärast pädeva asutuse hindamist mis tahes nõuet, mis on sätestatud direktiivi 2014/65/EL II jaotises või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 600/2014* artiklites 3–7, 14–17 või 24, 25 ja 26.

Pädev asutus võib otsustada, et käesoleva lõike esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud tingimus on täidetud, ilma et eelnevalt oleks võetud muid parandusmeetmeid, sealhulgas kasutatud direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 39 osutatud õigusi.

Käesoleva lõike esimese lõigu punktide b ja c kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused või direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud pädevad asutused teavitavad pädevat asutust viivitamata rikkumisest või tõenäolisest rikkumisest.

2. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad varase sekkumise meetmed järgmist:

- a) nõuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganilt:
 - i) ühe või mitme finantsseisundi taastamise kavas kindlaks määratud korra või meetme rakendamist või

- ii) finantsseisundi taastamise kava ajakohastamist kooskõlas artikli 5 lõikega 2, kui varase sekkumiseni viinud asjaolud erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavast esitatud eeldustest, ning ühe või mitme ajakohastatud finantsseisundi taastamise kavast kindlaks määratud korra või meetme rakendamist kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul;
- b) nõuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganilt finantsinstitutsiooni või ettevõtja aktsionäride koosoleku kokkukutsumist – või kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorgan kõnealust nõuet ei täida, siis kutsub pädev asutus ise kokku finantsinstitutsiooni või ettevõtja aktsionäride koosoleku – ning mõlemal juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid vastuvõtmiseks teatavaid otsuseid;
- c) nõuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganilt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks mõne tema võlausaldajaga või kõigiga vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;
- d) nõuda muudatuste tegemist finantsinstitutsiooni või ettevõtja õiguslikus struktuuris;
- e) nõuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja kõrgema juhtkonna või juhtorgani tervikkoosseisu või mõne liikme tagasikutsumist või asendamist kooskõlas artikliga 28;
- f) nimetada finantsinstitutsioonile või ettevõtjale üks või mitu ajutist haldurit kooskõlas artikliga 29;

- g) nõuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganilt kava koostamist, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja saab rakendada juhul, kui ta otsustab algselt oma tegevuse vabatahtliku lõpetamise.
3. Pädevad asutused valivad sobivad käesoleva artikli lõikes 2 osutatud varase sekkumise meetmed, lähtudes sellest, mis on taotletavaid eesmärgi arvestades proportsionaalne, võttes muu asjakohase teabe hulgas arvesse rikkumise või tõenäolise rikkumise raskusastet ning finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi halvenemise kiirust.
4. Pädevad asutused kehtestavad iga lõikes 2 osutatud varase sekkumise meetme rakendamiseks tähtaja, mis on rangelt piiratud ajaga, mida on vaja asjaomase meetme rakendamiseks mõistlikel tingimustel. Pädevad asutused hindavad meetme tulemuslikkust kohe pärast selle tähtaja möödumist ja jagavad hindamise tulemust kriisilahendusametusega.

Kui hindamisel jõutakse järeldusele, et varase sekkumise meetmeid ei ole täielikult rakendatud või need ei ole tulemuslikud, võib pädev asutus hinnata, kas artikli 32 lõike 1 punktis a osutatud eeltingimus on täidetud.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et edendada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tingimuste järjepidevat kohaldamist.

Artikkel 28

Kõrgema juhtkonna või juhtorgani asendamine

Artikli 27 lõike 2 punkti e kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et uus kõrgem juhtkond või juhtorgan või nende konkreetsed liikmed nimetatakse ametisse kooskõlas liidu ja riigisisese õigusega ning sellise ametisse nimetamise eelduseks on pädeva asutuse heakskiit või nõusolek.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).“

14) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 27 lõike 2 punkti f kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused võivad lähtuvalt sellest, mis on asjaolusid arvestades proportsionaalne, nimetada ühe või mitu ajutist haldurit

a) kas asendama ajutiselt finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganit, või

b) töötama ajutiselt koos finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganiga.

Ajutise halduri nimetamise ajal täpsustab pädev asutus, kas see nimetamine toimub esimese lõigu punkti a või b kohaldamiseks.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel täpsustab pädev asutus ajutise halduri nimetamise ajal veel tema rolli, ülesandeid ja õigusi ning finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganile kehtestatud nõudeid, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist.

Liikmesriigid nõuavad pädevalt asutuselt ajutise halduri nimetamise otsuse avalikustamist, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril puudub õigus finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat esindada.

Lisaks tagavad liikmesriigid, et igal ajutisel halduril on oma ülesannete täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused ning et ta vastab direktiivi 2013/36/EL artikli 91 lõigetes 2 ja 2a sätestatud nõuetele. Ajutise halduri nimetamise otsuse lahutamatu osa on pädeva asutuse hinnang selle kohta, kas ajutisel halduril on sellised teadmised, oskused ja kogemused ning kas ta vastab kõnealustele nõuetele.

2. Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal tema õigusi, lähtuvalt sellest, mis on asjaolusid arvestades proportsionaalne. Ajutisel halduril võivad olla mõned või kõik finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja põhikirjast ja riigisisest õigusest tulenevad juhtorgani õigused, sealhulgas õigus täita mõningaid või kõiki finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega. Pädev asutus võib neid õigusi asjaolude muutumise korral kohandada.

3. Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal tema rolli ja ülesandeid. Tema roll ja ülesanded võivad hõlmata:
- a) finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi kindlakstegemist;
 - b) finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse või selle osa juhtimist eesmärgiga säilitada või taastada selle finantsseisund;
 - c) meetmete võtmist finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse kindla ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks;
 - d) selle tagamist, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja täidab artikli 30a lõike 3 teise lõigu, lõike 4 esimese lõigu või lõike 5 kohaseid nõudeid.

Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal tema rolli ja ülesannete võimalikke piiranguid.“;

b) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust kutsuda kokku finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja aktsionäride üldkoosolek ning koostada sellise koosoleku päevakord üksnes pädeva asutuse eelneval nõusolekul.“;

c) lõiked 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

„6. Pädeva asutuse nõudel koostab ajutine haldur pädeva asutuse määratud ajavahemike tagant aruanded finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi kohta ning ajutise halduri volituste teostamise ajal tehtud toimingute kohta. Ajutine haldur koostab igal juhul sellise aruande oma volituste lõppemisel.

7. Ajutine haldur nimetatakse kuni üheks aastaks. Pädev asutus võib erandkorras pikendada seda tähtaega üks kord ajavahemikuks, mis on asjaolusid arvestades proportsionaalne, kui ajutise halduri nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud. Pädev asutus on vastutav selle kindlakstegemise eest, kas nimetatud tingimused on täidetud, ja ajutise halduri volituste pikendamise põhjendamise eest aktsionäridele.“

15) Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Varase sekkumise meetmete koordineerimine konsolideerimisgruppide puhul“;

b) lõiked 1–4 asendatakse järgmisega:

- „1. Kui artiklis 27 sätestatud varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja puhul täidetud, teavitab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ja konsulteerib teiste järelevalvekolleegiumi kuuluvate pädevate asutustega enne varase sekkumise meetme kohaldamise kohta otsuse tegemist.
2. Pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavitamist ja konsulteerimist otsustab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus, kas kohaldada asjaomase liidus tegutseva emaettevõtja puhul artiklis 27 sätestatud varase sekkumise meetmeid, võttes arvesse kõnealuste meetmete mõju muudes liikmesriikides tegutsevatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus teeb oma otsuse teatavaks Euroopa Pangandusjärelevalvele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele.
3. Kui artiklis 27 sätestatud varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja tütarettevõtja puhul täidetud, teavitab individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus, kes kavatseb võtta nimetatud artikli kohase meetme, sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ning konsulteerib konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega.

Pärast teate saamist võib konsolideeritud järelevalvet tegev asutus hinnata tõenäolist mõju, mida artikli 27 kohaste varase sekkumise meetmete kohaldamine asjaomase finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes avaldab konsolideerimisgrupile või teistes liikmesriikides asuvatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus edastab kõnealuse hinnangu pädevale asutusele kolme päeva jooksul.

Kõnealuse teavitamise ja konsulteerimise järel otsustab pädev asutus, kas kohaldada varase sekkumise meetet. Otsuses võetakse igakülgset arvesse konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse hinnangut. Pädev asutus teeb oma otsuse teatavaks Euroopa Pangandusjärelevalvele, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele.

4. Kui rohkem kui üks pädev asutus kavatses kohaldada rohkem kui ühe samasse konsolideerimisgruppi kuuluva finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes artiklis 27 sätestatud varase sekkumise meetet, hindavad konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja teised asjaomased pädevad asutused, kas oleks sobivam nimetada sama ajutine haldur kõigile asjaomastele ettevõtjatele või kooskõlastada muude varase sekkumise meetmete kohaldamine rohkem kui ühe finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, et soodustada lahenduste leidmist, mis taastaksid asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi. Hinnang vormistatakse konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse ja teiste asjaomaste pädevate asutuste ühise otsusena. Ühisele otsusele tuleb jõuda viie päeva jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teate kuupäevast. Ühine otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideeritud järelevalvet tegev asutus esitab liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotluse korral kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

Kui ühisele otsusele ei ole jõutud viie päeva jooksul, võivad konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja tütarettevõtjate pädevad asutused võtta vastu oma otsused nende finantsinstitutsioonide või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjate suhtes, kelle suhtes neil on vastutus, ajutise halduri nimetamise kohta ja muude varase sekkumise meetmete kohaldamise kohta.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel abistada kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3 kokkuleppe saavutamisel pädevaid asutusi, kes kavatsevad kohaldada üht või mitut käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 2 punktis a osutatud meetet seoses käesoleva direktiivi lisa A jao punktidega 4, 10, 11 ja 19 ning käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 2 punktis c sätestatud meetet või artikli 27 lõike 2 punktis d sätestatud meetet.“

16) III jaotisse lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 30a

Kriisilahenduse ettevalmistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad kriisilahendusasutusi viivitamata järgmisest:
 - a) direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 või direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõikes 2 osutatud meetmed, mida nad võtavad või mille võtmist nad nõuavad finantsinstitutsioonilt või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt;

- b) kui järelevalvetegevuse käigus selgub, et artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul täidetud, olenemata mõne varase sekkumise meetme kohaldamisest;
- c) artiklis 27 osutatud mõne varase sekkumise meetmete kohaldamine.

Pädevad asutused seiravad tihedas koostöös kriisilahendusasutustega tähelepanelikult finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorda ja seda, kas ta järgib esimese lõigu punktis a osutatud meetmeid, mille eesmärk on tegeleda kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisega, ja esimese lõigu punktis c osutatud varase sekkumise meetmeid.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad kriisilahendusasutusi võimalikult varakult, kui nad leiavad, et esineb oluline risk, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes kehtib üks või mitu artikli 32 lõikes 4 osutatud asjaolu. Kõnealune teade sisaldab järgmist:

- a) teate põhjused;

- b) ülevaade kaalumisel olevatest meetmetest, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse, nende meetmete eeldatav mõju finantsinstitutsioonile või ettevõtjale seoses artikli 32 lõikes 4 osutatud asjaoludega ning nende meetmete rakendamise eeldatav ajakava.

Pärast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teate saamist hindavad kriisilahendusasutused tihedas koostöös pädevate asutustega, milline on mõistlik aeg artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud eeltingimusele hinnangu andmiseks, võttes arvesse finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorra halvenemise kiirust, vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat ja muid vastava juhtumi puhul asjakohaseid kaalutlusi. Kriisilahendusasutused võivad igal ajal ajakava ümber hinnata ja kohandada seda vastavalt juhtumi asjaoludele. Kriisilahendusasutused edastavad selle hindamise või ümberhindamise tulemused pädevatele asutustele võimalikult kiiresti.

Pärast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teate saamist seiravad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tihedas koostöös finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorda, asjakohaste meetmete rakendamist eeldatava aja jooksul ja muid asjakohaseid arengusuundi. Selleks kohtuvad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused korrapäraselt sagedusega, mille määravad kindlaks kriisilahendusasutused, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused esitavad üksteisele viivitamata kogu asjakohase teabe.

3. Pädevad asutused esitavad kriisilahendusasutustele kogu teabe, mida kriisilahendusasutused nõuavad, mida on vaja järgmiste toimingute tegemiseks:
 - a) kriisilahenduse kava ajakohastamine ja finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võimaliku kriisilahenduse ettevalmistamine;
 - b) artiklis 36 osutatud hindamise tegemine.

Kui selline teave ei ole pädevatele asutustele veel kättesaadav, teevad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused selle teabe saamiseks koostööd ja koordineerivad oma tegevust. Selleks on pädevatel asutustel ja kriisilahendusasutustel õigus nõuda finantsinstitutsioonilt või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt sellise teabe esitamist, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ning esitada see teave üksteisele.

4. Kriisilahendusasutuste õigused hõlmavad õigust turundada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat potentsiaalsetele omandajatele, korraldada sellist turundamist või nõuda finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt selle tegemist järgmistel eesmärkidel:
- a) valmistada ette asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendust vastavalt artikli 39 lõikes 2 sätestatud kriteeriumitele ning artiklites 84 ja 84b sätestatud konfidentsiaalsusnõuetele;
 - b) et kriisilahendusasutus saaks hinnata artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud eeltingimuse täitmist.

Kui kriisilahendusasutus otsustab esimeses lõigus osutatud õiguse kasutamisel turundada finantsinstitutsiooni või ettevõtjat otse potentsiaalsetele omandajatele, võtab ta igakülgset arvesse juhtumi asjaolusid, eelkõige kõiki ennetavaid meetmeid, mida hoiuste tagamise skeem võib võtta, või kõiki meetmeid, mida finantsinstitutsioonide kaitseskeem võib võtta, ning võimalikku mõju, mida selle õiguse kasutamine võib avaldada finantsinstitutsiooni või ettevõtja üldisele seisundile.

5. Kriisilahendusasutustel on õigus nõuda finantsinstitutsioonilt või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt vajaliku korra kehtestamist, sealhulgas digiplatvormi loomist teabe jagamiseks võimalike omandajatega või kriisilahendusasutuse kaasatud nõustajate ja hindajatega. Kui kriisilahendusasutus seda õigust kasutab, kohaldatakse artikli 84 lõike 1 punkte e ja f.

6. Pädeva asutuse poolne eelnev teavitamine kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 esimese lõiguga ei ole kriisilahendusasutuste jaoks vajalik tingimus, et ette valmistada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahendust või kasutada käesoleva artikli lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud õigust.
7. Kriisilahendusasutused teavitavad pädevaid asutusi viivitamata kõigist lõigete 3, 4 ja 5 kohaselt võetud meetmetest.
8. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad tihedat koostööd järgmistel juhtudel:
 - a) kui kaalutakse käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud meetmete, mille eesmärk on käsitleda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorra halvenemist, ning käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud meetmete võtmist;
 - b) kui kaalutakse lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud meetmete võtmist;
 - c) käesoleva lõigu punktides a ja b osutatud meetmete rakendamise ajal.

Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tagavad, et kõnealused meetmed ja abinõud on järjepidevad, koordineeritud ja tõhusad.“

17) Artikli 31 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest;“.

18) Artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad finantsinstitutsiooni suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kriisilahendusasutused leiavad pärast lõike 2 kohase teatise saamist või omal algatusel ning võttes arvesse vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat, et täidetud on kõik järgmised eeltingimused:

- a) finantsinstitutsioon on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et mõni finantsinstitutsiooni suhtes võetav alternatiivne erasektori meede, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meetmed, direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 3 osutatud ennetavad meetmed, järelevalvemeede, varase sekkumise meetmed või asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine, nagu on osutatud käesoleva direktiivi artikli 59 lõikes 2, aitaks finantsinstitutsiooni maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;

- c) kriisilahenduse meede on avaliku huvi seisukohast vajalik vastavalt lõikele 5.
2. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus hindab lõike 1 punktis a osutatud eeltingimust pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist.

Liikmesriigid võivad ette näha, et lisaks pädevale asutusele võib lõike 1 punktis a osutatud eeltingimuse hindamise teha ka kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist, kui kriisilahendusasutusel on riigisisese õiguse kohaselt vajalikud vahendid sellise hindamise tegemiseks, eelkõige piisav juurdepääs asjakohasele teabele. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusasutus nõuab hindamise tegemiseks, enne või pärast seda, kui kriisilahendusasutus on teda teavitanud oma kavatsusest kõnealune hindamine teha.

Kriisilahendusasutus hindab lõike 1 punktis b osutatud eeltingimust tihedas koostöös pädeva asutusega. Pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusasutus nõuab oma hindamise tegemiseks. Samuti võib pädev asutus teavitada kriisilahendusasutust sellest, kui ta leiab, et lõike 1 punktis b sätestatud eeltingimus on täidetud.

Lõike 1 punktides a ja b osutatud eeltingimuste hindamisel küsib pädev asutus või kriisilahendusasutus hoiuste tagamise skeemilt või asjakohasel juhul sellelt finantsinstitutsioonide kaitseskeemilt, mille liige finantsinstitutsioon on, kõige värskemad kättesaadavat teavet, mis oleks sellise hindamise jaoks asjakohane, sealhulgas selle kohta, kas hoiuste tagamise skeem või finantsinstitutsioonide kaitseskeem saab maksejõuetust ära hoida.“;

b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) on vaja erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui sellist toetust antakse ühes artiklis 32c osutatud vormis.“;

ii) teine kuni viies lõik jäetakse välja;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõike 1 esimese lõigu punkti c kohaldamisel ei ole kriisilahenduse meede avaliku huvi seisukohast vajalik, kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et ükski kriisilahenduse eesmärk ei oleks ohus, kui finantsinstitutsioon likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses.“

Kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et üks või mitu kriisilahenduse eesmärki oleks ohus, kui finantsinstitutsioon likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses, järeldab kriisilahendusasutus, et kriisilahenduse meede on avaliku huvi seisukohast vajalik, kui kõnealune meede on vajalik ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja sellega proportsionaalne ning kui finantsinstitutsiooni likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks ohus olevaid kriisilahenduse eesmärke tulemuslikumalt saavutada.

Liikmesriigid tagavad, et esimeses lõigus osutatud hindamise tegemise käigus võtab kriisilahendusasutus arvesse ja võrdleb talle hindamise ajal kättesaadava teabe põhjal erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mida saab finantsinstitutsioonile mõistliku eelduse kohaselt nii kriisilahenduse kui ka likvideerimise korral anda kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega.

Liikmesriigid tagavad, et teises lõigus osutatud hindamise tegemise käigus võtab kriisilahendusasutus arvesse kriisilahenduse ja tavalise maksejõuetusmenetluse kulusid ning püüab minimeerida ja vältida väärtuse vähenemist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.“

19) Artiklid 32a ja 32b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 32a

*Keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidasutuste
või finantseerimisasutuste kriisilahenduse eeltingimused*

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused saavad võtta keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud ja samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste või finantseerimisasutuste suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui keskasutus ja kõik sellega püsivalt seotud krediidasutused või finantseerimisasutused või kriisilahenduse konsolideerimisgrupp, millesse nad kuuluvad, vastavad tervikuna artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Artikkel 32b

*Menetus finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul,
kelle suhtes ei võeta kriisilahenduse meetmeid*

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus teeb kindlaks, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on täidetud artikli 32 lõike 1 punktides a ja b sätestatud eeltingimused, kuid mitte artikli 32 lõike 1 punktis c sätestatud eeltingimus, algatab pädev asutus või kriisilahendusasutus asjaomase haldus- või kohtumenetluse, sealhulgas olemasolu korral vabatahtliku menetluse, või taotleb asjaomase menetluse algatamist, et likvideerida finantsinstitutsioon või ettevõtja tavakorras vastavalt kohaldatavale riigisisesele õigusele.

2. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis likvideeritakse tavakorras vastavalt kohaldatavale riigisisesele õigusele lõikes 1 osutatud asjaoludel, sealhulgas vabatahtliku likvideerimismenetluse teel, lahkub turult või lõpetab oma pangandustegevuse mõistliku aja jooksul.
3. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus teeb kindlaks, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on täidetud artikli 32 lõike 1 punktides a ja b sätestatud eeltingimused, kuid mitte artikli 32 lõike 1 punktis c sätestatud eeltingimus, on see kindlakstegemine piisav eeltingimus selleks, et pädev asutus saaks kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusloa kehtetuks tunnistada.
4. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tegevusloa kehtetuks tunnistamine on piisav eeltingimus selleks, et asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus saaks viivitamata algatada finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimismenetluse tavakorras vastavalt kohaldatavale riigisisesele õigusele.“

20) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 32c

Erakorraline avaliku sektori finantstoetus

1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonile või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale võib anda väljaspool kriisilahenduse meedet erakorralist avaliku sektori finantstoetust erandkorras ja tingimusel, et erakorraline avaliku sektori finantstoetus vastab liidu riigiabi raamistikus kehtestatud tingimustele ja nõuetele, üksnes järgmistel juhtudel:
 - a) kui liikmesriigi majanduses esinevate erakorralise või süsteemse olemusega tõsiste häirete leevendamiseks ja finantsstabiilsuse säilitamiseks antakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust järgmises vormis:
 - i) riigi tagatis keskpankade poolt keskpankade tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;
 - ii) riigi tagatis uutele emiteeritud kohustustele;
 - iii) muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide kui esimese taseme põhiomavahendite instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine või langenud väärtusega vara meetmete kasutamine selliste hindade ja kestusega ning muudel tingimustel, mis ei anna asjaomasele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale põhjendamatut eelist, kui avaliku sektori toetuse andmise ajal ei esine ühtki artikli 32 lõike 4 punktis a, b või c ega artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolu;

- b) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi sekkumise vormis, nagu on osutatud direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 3;
- c) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi sekkumise vormis, nagu on osutatud direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 5;
- d) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse riigiabi vormis finantsinstitutsioonile või ettevõtjale, millele on osutatud käesoleva direktiivi artiklis 32b, välja arvatud toetus, mida antakse hoiuste tagamise skeemi kaudu direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõike 5 alusel.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetmed:

- a) piirduvad maksevõimeliste finantsinstitutsioonide või ettevõtjatega, nagu on kinnitanud pädev asutus;
- b) võetakse ajutise ettevaatusabinõuna ja põhinevad eelnevalt kindlaks määratud toetusmeetmetest väljumise strateegial, mille on heaks kiitnud pädev asutus ja mis sisaldab iga sellise meetme kohta selgelt kindlaks määratud lõpetamise kuupäeva, müügikuupäeva või tagasimaksegraafikut;
- c) on proportsionaalsed, et leevendada liikmesriigi majanduses esineva erakorralise või süsteemse olemusega tõsise häire tagajärgi ja säilitada finantsstabiilsus, ning

- d) ei ole kasutamiseks sellise kahjumi katmiseks, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja on kandnud või kannab tõenäoliselt vähemalt järgmise 12 kuu jooksul.

Käesoleva lõike esimese lõigu punktis b osutatud eelnevalt kindlaks määratud strateegiat ei avalikustata enne, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja on asjaomastest toetusmeetmetest väljunud või kui käesoleva artikli lõike 6 teises lõigus osutatud hindamine on lõpule viidud, võttes arvesse määruse (EL) nr 596/2014 artiklis 17 osutatud edasilükkamatuid avalikustamiskohustusi.

3. Käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punkti a kohaldamisel, kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunktides ii ja iii osutatud toetusmeetmete vormis, käsitatakse finantsinstitutsiooni või ettevõtjat maksevõimelisena, kui pädev asutus on jõudnud järeldusele, et ei ole toimunud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a, määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 lõikes 1 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud nõuete või liidu või riigisiseses õiguses sätestatud asjakohaste kohaldatavate nõuete rikkumist või selliseid rikkumisi olemasolevate eelduste kohaselt tõenäoliselt järgmise 12 kuu jooksul ei toimu.

Kui pädev asutus hindab, kas käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud nõudeid on rikutud, ei võta ta arvesse rikkumisi, mis on hindamise ajaks tulemuslikult kõrvaldatud. Kui pädev asutus jõuab järeldusele, et järgmise 12 kuu jooksul toimub tõenäoliselt direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud nõuete rikkumine, võib ta erandkorras käsitada finantsinstitutsiooni või ettevõtjat maksevõimelisena, kui ta teeb kindlaks, et rikkumine on lühiajaline ja et finantsinstitutsiooni või ettevõtja on kavandanud tõhusad parandusmeetmed sellega tegelemiseks ning pädev asutus on need hindamise ajaks hinnanud usaldusväärseks.

4. Lõike 2 esimese lõigu punkti d kohaldamisel kvantifitseerib asjaomane pädev asutus finantsinstitutsiooni või ettevõtja kantud kahjumi või tõenäolise kahjumi. Kvantifitseerimine tugineb Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuste korraldatud vara kvaliteedi läbivaatamisele või asjakohasel juhul pädeva asutuse tehtavatele kohapealsetele kontrollidele. Kui neid läbivaatamisi või kontrole ei ole võimalik mõistliku aja jooksul teha, võib pädev asutus tugineda kvantifitseerimisel finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamisreeglitele ja -standarditele, mille on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor. Kvantifitseerimine toimub võimalikult lähedal toetusmeetmete võtmise kuupäevale ja selleks kasutatakse kõige hilisemat pädevale asutusele kättesaadavat teavet.

5. Lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmed piirduvad meetmetega, mida pädev asutus on pidanud vajalikuks finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõime säilitamiseks, lahendades Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või kohaldataval juhul liikmesriigi ametiasutuse tehtud riigisiseste, liidu või kogu ühtset järelevalvekorda hõlmavate stressitestide või samaväärsete testide negatiivses stsenaariumis kindlaks tehtud ja pädeva asutuse kinnitatud kapitalinappuse probleemi.

Erandina käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunktist iii on esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omandamine erandkorras lubatud, kui kindlaks tehtud kapitalinappus on selline, et muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine ei võimalda asjaomasel finantsinstitutsioonil või ettevõtjal vastava stressitesti või samaväärse testi negatiivses stsenaariumis kindlaks tehtud kapitalinappuse probleemi lahendada. Omandatud esimese taseme põhiomavahendite instrumentide summa ei tohi ületada 2 % asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

Erandlikel asjaoludel võib pädev asutus lubada 2 % piirmäära ületada, kui ta on tõendanud, et see on toetusmeetmete rakendamiseks vajalik ja asjakohane, võttes arvesse juhtumi konkreetseid asjaolusid. Piirmäära tohib ületada summa võrra, mis ei ohusta eelnevalt kindlaks määratud toetusmeetmetest väljumise strateegia õigeaegset ja usaldusväärset elluviimist. Pädev asutus esitab võimaliku riigiabi hindamise eesmärgil komisjonile analüüsi, mis on aluseks tema loale 2 % piirmäära ületada.

6. Liikmesriigid tagavad, et kui mõnda lõike 1 punktis a osutatud toetusmeedet ei hüvitata, maksta tagasi ega lõpetata muul viisil vastavalt meetme võtmise ajal kehtestatud toetusmeetmest väljumise strateegia tingimustele, palub pädev asutus finantsinstitutsioonil või ettevõtjal esitada ühekordne parandusmeetmete kava. Parandusmeetmete kavas kirjeldatakse samme, mis tuleb astuda, et väljuda toetusmeetmest kahe aasta jooksul ning tagada finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajaline elujõulisus. Parandusmeetmete kava ei piira asjaomaste asutuste õigust igal ajal hinnata või kindlaks teha, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

Kui pädev asutus ei ole veendunud, et parandusmeetmete kava on usaldusväärne või teostatav, või kui finantsinstitutsioon või ettevõtja parandusmeetmete kava ei täida, hindavad asjaomased asutused, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised käesoleva artikli lõikes 5 osutatud testide või toimingute liigi kohta, mille tulemusel võidakse võtta käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmeid.“

21) Artikli 33 lõige 2 asendatakse järgmisega:

- „2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, võttes arvesse vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat, kui kõnealune ettevõtja vastab artikli 32 lõikes 1 sätestatud eeltingimustele.

Kriisilahenduse meetmete võtmisel käsitatakse ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana mõne järgmise asjaolu esinemisel:

- a) ettevõtja vastab ühele või mitmele artikli 32 lõike 4 punktis b, c või d sätestatud tingimusele;
- b) ettevõtja rikub oluliselt määruses (EL) nr 575/2013 või direktiivis 2013/36/EL sätestatud kohaldatavaid nõudeid või on objektiivseid elemente, mis näitavad, et ettevõtja rikub neid oluliselt lähitulevikus.“

22) Artiklit 33a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 8 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused teavitavad viivitamata finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat ning artikli 83 lõike 2 punktides a–h osutatud asutusi, kui nad kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud õigust pärast seda, kui artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ja enne kriisilahendusotsuse tegemist.“;

b) lõikesse 9 lisatakse järgmine lõik:

„Olenemata käesoleva lõike esimesest lõigust tagavad liikmesriigid, et kui selles lõigus osutatud õigusi kasutatakse seoses kõlblike hoiustega ja neid hoiuseid ei loeta peatatud hoiusteks direktiivi 2014/49/EL tähenduses, antakse hoiustajatele juurdepääs nendele hoiustele asjakohase päevasumma ulatuses.“

23) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad nimetada ühe või mitu erihaldurit, et asendada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse juhtorgan või teha sellega koostööd. Kriisilahendusasutused avalikustavad erihalduri nimetamise. Kriisilahendusasutused tagavad, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised.

Erihaldurite nimetamise suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL artiklit 91.

2. Erihalduril on kõik kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse aktsionäride ja juhtorgani õigused. Erihaldur võib selliseid õigusi kasutada ainult kriisilahendusasutuse kontrolli all.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostab kriisilahendusasutuse määratud korrapärase ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõppedes teda ametisse nimetanud kriisilahendusasutusele aruande kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse majandus- ja finantsseisundi ning oma volituste täitmisega seotud tegevuse kohta.“

24) Artiklisse 36 lisatakse järgmine lõige:

„7a. Kui seda on vaja lõike 4 punktides c ja d osutatud otsuste tegemiseks, täiendab hindaja lõike 6 punktis c osutatud teavet bilansiväliste varade hinnangulise väärtusega ning tulevikus ebakindla sündmuse toimumise korral tekkida võivate kohustuste ja ebakindla ajastuse või summaga kohustuste hinnangulise väärtusega.“

25) Artiklit 37 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui käesoleva artikli lõike 3 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õiguste või kohustuste üleandmiseks, likvideeritakse pärast vara, õiguste või kohustuste üleandmist järelejäänud üksus ning asjakohasel juhul lõpetatakse muude kriisilahenduse vahendite rakendamine korraldajal viisil kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega. Selline lõpetamine ja likvideerimine toimub mõistliku aja jooksul, arvestades selle järelejääva ettevõtja vajadust osutada teenuseid või abi vastavalt artiklile 65, et võimaldada saajal tegeleda üleandmise tulemusena omandatud tegevusega või osutada omandatud teenuseid, ning arvestades muid põhjuseid, mille kohaselt järelejääva ettevõtja majandustegevuse jätkamine on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks või artiklis 34 osutatud põhimõtete järgimiseks.

Käesoleva lõike esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendatakse finantsinstitutsiooni suhtes artikli 43 lõike 2 punkti a kohaldamise eesmärgil koos muude kriisilahenduse vahenditega.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud juhtudel, kui kriisilahenduse meede põhjustaks võlausaldajatele kahjumi või nende nõuete konverteerimise, võib kriisilahendusamet otsustada mitte kasutada kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust kooskõlas artikliga 59, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2, kui need instrumendid jäetakse järelejäävasse ettevõtjasse ning käesoleva artikli lõike 3 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendite rakendamine koos järelejäänud ettevõtja likvideerimisega tagaks artiklis 36 osutatud hindamise alusel, et nad kannaksid kahjumit enne kõiki teisi kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni võlausaldajaid.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„11. Euroopa Pangandusjärelevalve seirab kriisilahendusametute meetmeid ja ettevalmistavat tegevust, et tagada kriisilahenduse korral kriisilahenduse vahendite ja õiguste tõhus rakendamine. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] aruande olemasolevate tavade ja võimalike erinevuste kohta liikmesriikides.

Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab vähemalt järgmist:

- a) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamiseks kehtestatud kord ning vajaduse korral finantsturutaristute ja kolmandate riikide ametiasutuste kaasamise tase;
- b) muude kriisilahenduse vahendite töölerakendamiseks kehtestatud kord;
- c) punktides a ja b osutatud korra läbipaistvuse tase asjaomaste sidusrühmade jaoks.“

26) Artiklit 40 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Sildasutuse vahendi kasutamiseks ning võttes arvesse vajadust järgida mõnda kriisilahenduse eesmärki, peavad liikmesriigid tagama, et kriisilahendusametustel on õigus anda sildasutusele üle kõik alljärgnev:“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Ilma et see piiraks teise lõigu kohaldamist, võib juhul, kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine võimaldab täielikult tagada sildasutuse kapitali, konverteerides teisendatavad kohustused aktsiateks või muud liiki kapitaliinstrumentideks, loobuda nõudest, et sildasutus on täielikult või osaliselt esimese lõigu punktis a osutatud ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse omandis.“

27) Artikli 42 lõike 5 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) selline üleandmine on vajalik, et tagada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni, sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja enda tõrgeteta toimimine, või“.

28) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahendusrahastust võib teha lõikes 4 osutatud makse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) kahjumi katmises ja rekapiitalseerimises osalevad vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kõigi kohustuste (sealhulgas omavahendid) kogusummast, arvutatuna vastavalt artiklis 36 sätestatud hindamisele, aktsionärid ja muude omandiõiguse instrumentide omanikud ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanikud artikli 48 lõike 1 ja artikli 60 lõike 1 kohase vähendamise, allahindamise või konverteerimise abil, ning asjakohasel juhul hoiuste tagamise skeem vastavalt artiklile 109;
- b) kriisilahendusrahastust tehtav makse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste (sealhulgas omavahendid) kogusummast, mis määratakse kindlaks kooskõlas artiklis 36 sätestatud hindamisega.“;

b) lõike 7 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Erandjuhtudel võib kriisilahendusasutus taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest pärast seda, kui:

- a) kriisilahendusrahastust on tehtud lõike 4 kohane makse ja saavutatud on lõike 5 punktis b osutatud 5 % piirmäär ning
- b) kõik teisendatavad kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, mis on artikli 108 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud hoiustest madalama rahuldamisjärguga ning mis ei ole käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jäetud, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.“

29) Artiklisse 44a lisatakse järgmine lõige:

„8. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab koostöös Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega komisjonile hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta. Selles aruandes võrreldakse liikmesriikide poolt käesoleva artikli järgimiseks vastu võetud meetmeid, analüüsitakse nende tõhusust jaeklientide kaitsmisel ja hinnatakse nende mõju piiriülestele tehingutele. Komisjon võib selle aruande põhjal esitada seadusandliku ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks.“

30) Artikli 45 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonid ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, kui kriisilahendusasutus seda nõuab ja need kindlaks määrab vastavalt käesolevale artiklile ja artiklitele 45a–45i.“

31) Artiklit 45b muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Kriisilahendussubjektid arvavad hoiused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka üksnes juhul, kui kriisilahendusasutus on andnud lõike 1b kohaselt selliseks hulkaarvamiseks loa ja kui need hoiused vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

- a) hoiused vastavad kõigile lõike 1 esimeses lõigus sätestatud tingimustele;
- b) hoiuseid ei hoia füüsilised isikud ning mikro-, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad;
- c) hoiused on tähtajalised hoiused, mille esialgne tähtaeg on vähemalt üks aasta ja mis ei anna omanikule õigust ennetähtaegsele tagasimaksmisele isegi juhul, kui ennetähtaegse tagasimaksmise korral tuleb maksta trahvi;

- d) asjakohases lepingulises dokumentatsioonis viidatakse sõnaselgelt järgmisele:
 - i) kriisilahendussubjekti kavatsus arvata hoiused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka;
 - ii) direktiivi 2014/49/EL artikli 5 lõike 1 punkti 1 kohane hoiuste väljajätmine selliste hoiuste hulgast, mida hüvitatakse hoiuste tagamise skeemist.

- 1b. Kriisilahendusasutus võib anda kriisilahendussubjektile loa arvata hoiused täielikult või osaliselt omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka, kui ta on veendunud, et täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - a) kriisilahendusasutus eeldab, et neid hoiuseid ei jäeta artikli 44 lõike 3 kohaselt täielikult või osaliselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja või neid ei anta osalise üleandmise raames saajale täielikult üle;
 - b) kriisilahendusasutus on jõudnud järeldusele, et hulkaarvamine ei ole või tõenäoliselt ei ole kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssiv asjaolu, eelkõige seetõttu, et see mõjutab kriisilahenduse vahendite kasutamise võimalikkust viisil, millega saavutatakse kriisilahenduse eesmärgid.

Kriisilahendusasutus tunnistab tegevusloa kehtetuks, kui ta jõuab järeldusele, et üks esimeses lõigus osutatud tingimus ei ole enam täidetud. Sellisel juhul ei arva kriisilahendussubjekt hoiuseid enam omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka.“;

- b) lõigetes 4, 5 ja 7 asendatakse mõiste „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;
- c) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:
 - i) esimeses lõigus asendatakse mõiste „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;
 - ii) teise lõigu punktis c asendatakse mõiste „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;
 - iii) neljandas lõigus asendatakse mõiste „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„10. Kriisilahendusasutus võib lubada kriisilahendussubjektil täita lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõudeid omavahendite või kohustuste abil, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 3, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) ettevõtjate puhul, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 5 või 6, ei ole kriisilahendusasutus vähendanud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud nõuet vastavalt kõnealuse lõike esimesele lõigule;
- b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustused, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 2 punktis d osutatud tingimusele, vastavad kõnealuse määruse artikli 72b lõike 4 punktides b–e sätestatud tingimustele.“

32) Artiklit 45c muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2a teise lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kohustused, mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punktide b ja d puhul, ning kohaldataval juhul käesoleva direktiivi artikli 45b lõikes 1a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele;“;

- b) lõike 3 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ mõistega „kriitiliste funktsioonide“;
- c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Et täpsustada kriisilahendusasutuste kasutatavat metoodikat direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude ning kombineeritud puhvri nõude hindamiseks, eesmärgiga määrata kindlaks käesoleva direktiivi artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue ning täita käesoleva direktiivi artiklis 16a osutatud õigust, töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu järgmiste ettevõtjate jaoks:

- a) kriisilahendussubjektide jaoks konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil, kui kriisilahenduse konsolideerimisgrupi suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL alusel neid nõudeid;
- b) ettevõtjate jaoks, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, kui ettevõtja suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL kohaseid nõudeid samadel alustel kui käesoleva direktiivi artiklis 45f osutatud nõudeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„6a. Kriisilahendussubjektide puhul, kes kuuluvad kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, mille koguvarade maht on suurem kui 30 miljardit eurot, ja kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse eelkõige ette ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamine ja turult lahkumine, on käesoleva artikli lõikes 3 osutatud nõude tase võrdne vähemalt järgmisega:

a) 15 %, kui see on arvutatud vastavalt artikli 45 lõike 2 punktile a, ning

b) 4,5 %, kui see on arvutatud vastavalt artikli 45 lõike 2 punktile b.

Käesoleva lõike esimest lõiku ei kohaldata kriisilahendussubjektide suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse artikli 43 lõike 2 punkti a kohaldamisel ette kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega.“;

e) lõike 7 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ mõistega „kriitiliste funktsioonide“.

33) Artikli 45d lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus, koosneb järgmisest:“.

34) Artiklit 45f muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Erandina käesoleva lõike esimesest ja teisest lõigust täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, ent on kolmanda riigi ettevõtjate tütarettevõtjad, artiklites 45c ja 45d sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.“;

ii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 2 lõike 1 punkti 83b alapunkti b kohaselt kindlaks määratud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi puhul täidavad need krediidasutused või finantseerimisasutused, kes on keskasutusega püsivalt seotud, kuid kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, keskasutus, kes ei ole ise kriisilahendussubjekt, ja kõik kriisilahendussubjektid, kelle suhtes ei kohaldata artikli 45e lõike 3 kohast nõuet, artikli 45c lõiget 7 individuaalsel alusel.“;

b) lõike 2 punktis a asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punktide b, c, k, l ja m ning artikli 72b lõigete 3, 4 ja 5 puhul, ning kohaldataval juhul käesoleva direktiivi artikli 45b lõikes 1a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele;“.

35) Artikkel 45g asendatakse järgmisega:

„Artikkel 45g

Erand keskasutusele ja keskasutusega püsivalt seotud krediidasutustele või finantseerimisasutustele

Kriisilahendusasutus võib osaliselt või täielikult loobuda artikli 45f kohaldamisest keskasutuse suhtes või keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuse või finantseerimisasutuse suhtes, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) krediidasutuse või finantseerimisasutuse ja keskasutuse üle teeb järelevalvet sama pädev asutus ning nad on asutatud samas liikmesriigis ja kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
- b) keskasutuse ning sellega püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste siduvad kohustused on nende solidaarvastutusel või keskasutus tagab täies ulatuses temaga püsivalt seotud krediidasutuste või finantsinstitutsioonide siduvad kohustused;

- c) keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, maksevõimet ja likviidsust seiratakse tervikuna kõnealuste asutuste aastaaruannete põhjal;
- d) kui keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusele või finantseerimisasutusele tehakse erand, on keskasutuse juhtkond volitatud andma juhtnõore püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste juhtkondadele;
- e) asjaomane kriisilahenduse konsolideerimisgrupp täidab artikli 45e lõikes 3 osutatud nõuet ning
- f) puuduvad praegused või oodatavad olulised praktilised või õiguslikud takistused kriisilahenduse korral omavahendite kiirele üleandmisele või kohustuste tagasimaksmisele keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste vahel.“

36) Artiklit 45i muudetakse järgmiselt:

- a) lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

„Ettevõtjad avalikustavad käesoleva lõike alusel nõutava teabe vastavalt artiklis 128b sätestatud korrale.“;

b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks:

- a) lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe esitamise meetodid ja kord;
- b) punktis a osutatud teabe esitamise sagedus ja tähtajad.

Rakenduslike tehniliste standardite eelnõus täpsustatakse lõike 1 punktis c osutatud kirjete rahuldamisjärke käsitleva teabe esitamise standardset viisi, mida kohaldatakse liikmesriikide maksejõuetusmenetluses.

Finantsinstitutsioonide ning käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate puhul, kes kuuluvad määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 92a ja 92b kohaldamisalasse, viiakse sellised rakenduslike tehniliste standardite eelnõu asjakohasel juhul kooskõlla nimetatud määruse artikli 430 kohaselt vastu võetava rakendusaktiga.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

- 5a. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe esitamiseks välja IT-lahendused, sealhulgas aruandevormid, andmestandardid, vormingud ja juhised.
6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks:
 - a) lõikes 3 osutatud teabe avalikustamise meetodid ja kord;
 - b) teabe avalikustamise sagedus.

Rakenduslike tehniliste standardite eelnõus antakse piisavalt põhjalikku ja võrreldavat teavet, et hinnata finantsinstitutsioonide ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate riskiprofiile ja seda, mil määral nad vastavad kohaldatavatele nõuetele, millele on osutatud artiklis 45e või 45f.

Finantsinstitutsioonide ning käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate puhul, kes kuuluvad määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 92a ja 92b kohaldamisalasse, viiakse sellised rakenduslike tehniliste standardite eelnõu asjakohasel juhul kooskõlla nimetatud määruse artikli 434a kohaselt vastu võetava rakendusaktiga.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

- 6a. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab lõikes 3 osutatud teabe avaldamiseks välja IT-lahendused, sealhulgas avalikustamise vormingud ja juhised.“

37) Artikli 45j lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks:

- a) meetodid ja kord kriisilahendusametite poolt pädevate asutustega koostöös teabe kindlakstegemiseks ja selle esitamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele lõike 1 kohaldamise eesmärgil;
- b) punktis a osutatud teabe esitamise sagedus ja tähtsused.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab lõikes 1 osutatud teabe esitamiseks välja IT-lahendused, sealhulgas aruandevormid, andmestandardid, vormingud ja juhised.“

38) Artikli 45l lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Lõikes 2 osutatud aruanne hõlmab kolme kalendriaastat ja see esitatakse komisjonile aruandega hõlmatud perioodi viimasele aastale järgneva kalendriaasta 31. detsembriks. Lõikes 2 osutatud kohustuse kohaldamine lõpeb pärast teise aruande esitamist.“

39) Artiklit 45m muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutus võib määrata asjakohased üleminekuperioodid, mis ei ole pikemad kui kolm aastat, et finantsinstitutsioonid või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjad saaksid täita vastavalt asjaoludele artiklis 45e või 45f sätestatud nõudeid või artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevaid nõudeid, kui nende nõuete täitmine ilma üleminekuperioodita ei oleks proportsionaalne.

Kriisilahendusasutus võib määrata vastavalt asjaoludele artiklis 45e või 45f sätestatud nõuete või artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete jaoks vahesihttasemed, mille finantsinstitutsioon või ettevõtja peab kriisilahendusasutuse määratud kuupäevaks saavutama. Vahesihttasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ei tohi ülemineku periood, mille kriisilahendusasutus määrab kindlaks finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja jaoks, kelle puhul eelistatud kriisilahendusstrateegia muutub tavalises maksejõuetusmenetluses likvideerimisest kriisilahenduse meetme kohaldamiseks, olla pikem kui neli aastat.

Kui see on lõikes 7 osutatud kriteeriumide alusel igakülgsest põhjendatud ja asjakohane, võib kriisilahendusasutus määrata pikema ülemineku perioodi, mis ei ole pikem kui kuus aastat.

Kriisilahendusasutus võib määrata vastavalt asjaoludele artiklis 45e osutatud nõude või artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete jaoks vahesihttasemed, mille finantseerimisasutus või ettevõtja peab kriisilahendusasutuse määratud kuupäevaks saavutama. Vahesihttasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Artikli 45b lõigetes 4 ja 7 osutatud nõudeid ning artikli 45c lõigetes 5 ja 6 osutatud nõudeid, kui need on kohaldatavad, ei kohaldata kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendussubjekt või konsolideerimisgrupp, kuhu kriisilahendussubjekt kuulub, on tuvastatud globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, või kui kriisilahendussubjekt jõuab artikli 45c lõikes 5 või 6 osutatud olukorda.“

40) Artikli 46 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hinnangu põhjal tehakse kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida järgmistel eesmärkidel:

- a) taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni esimese taseme põhiomavahendite suhtarv või vajaduse korral määrata kindlaks sildasutuse suhtarv, võttes arvesse käesoleva direktiivi artikli 101 lõike 1 punkti d kohaselt kriisilahendusrahastust tehtavaid kapitalimakseid;
- b) säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse vastu, võttes arvesse kõiki tulevikus ebakindla sündmuse korral tekkida võivaid kohustusi või ebakindla ajastuse või summaga kohustusi, mida ei ole alla hinnatud ega konverteeritud, ning võimaldada sellel finantsinstitutsioonil vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle direktiivi 2013/36/EL või 2014/65/EL kohaselt antud tegevusluba.“

41) Artikli 47 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) tühistavad olemasolevad aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid või annavad need üle:

- i) võlausaldajatele, kelle nõuded on konverteeritud aktsiatesse või muud liiki kapitaliinstrumentidesse;
- ii) omandajale, kui käesolevat lõiget kohaldatakse ettevõtte võõrandamise vahendiga kombineeritult, või
- iii) sildasutusele, kui käesolevat lõiget kohaldatakse sildasutuse vahendiga kombineeritult;“;

b) punkti b alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) artikli 59 kohased asjaomased kapitaliinstrumendid ja kõlblikud kohustused, mille kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon on emiteerinud kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud õigusega, või“.

42) Artiklit 52 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Erandlikel asjaoludel võib kriisilahendusasutus pikendada ühe kuu pikkust ettevõtte reorganiseerimise kava esitamise tähtaega veel ühe kuu võrra.“;

b) lõikesse 5 lisatakse järgmine lõik:

„Kriisilahendusasutus võib nõuda, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja lisaks ettevõtte reorganiseerimise kavasse täiendavaid elemente.“

43) Artiklit 53 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 63 lõike 1 punktis e osutatud õiguse alusel teatava kohustuse, sealhulgas ebakindla ajastuse või summaga kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustust ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, lõppenuks ning seda ei saa ühegi järgneva menetluse käigus tõendada seoses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni ega selle õigusjärglasest üksuse hilisema lõpetamise või likvideerimise menetluses.

4. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 63 lõike 1 punktis e osutatud õiguse alusel teatava kohustuse, sealhulgas ebakindla ajastuse või summaga kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki osaliselt, kuid mitte nullini:

a) tühistatakse kohustus sellise summa ulatuses, mil määral seda vähendatakse;

b) jääb algse kohustuse aluseks olnud instrument või leping kehtima kohustuse põhisumma ülejäänud osa või maksmisele kuuluva jäägi suhtes, kusjuures arvesse võetakse põhisumma vähenemisega kaasnevat makstava intressisumma muutust ning muid tingimuste muudatusi, mis kriisilahendusasutus võib artikli 63 lõike 1 punktis j osutatud õiguste alusel teha.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel jõustub ebakindla ajastuse või summaga kohustuse ja sellega seotud mis tahes nõude lõppemine juhul ja pärast seda, kui asjaomane kohustus on ajastuse ja summa osas lõplikult kindlaks määratud või kui sellega seotud nõue on tekkinud.“

44) Artiklit 55 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et finantsinstitutsioonid ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad lisaksid lepingulise tingimuse, milles täpsustatakse, et võlausaldaja või asjaomase kapitaliinstrumendi või teisendatava kohustuse aluseks oleva lepingu või instrumendi pool nõustub sellega, et asjaomase instrumendi või kohustuse suhtes võib kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust, ning nõustub kohustuse põhiosa või maksmisele kuuluva jäägi vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusasutus võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada tingimusel, et kõnealune instrument või kohustus vastab kõigile järgmistele tingimustele:

- b) instrument või kohustus ei ole artikli 108 lõike 1 punktis b osutatud hoius;
- c) instrument või kohustus on reguleeritud kolmanda riigi õigusega;
- d) instrument või kohustus on emiteeritud või võetud pärast kuupäeva, mil liikmesriik hakkab käesoleva jao ülevõtmiseks vastu võetud norme kohaldama.

Esimest lõiku ei kohaldata, kui liikmesriigi kriisilahendusasutus teeb kindlaks, et selles osutatud instrumentide või kohustuste suhtes võib liikmesriigi kriisilahendusasutus kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust vastavalt kolmanda riigi õigusele või kõnealuse kolmanda riigiga sõlmitud siduvale lepingule.

- 1a. Lõikes 1 sätestatud nõuet ei kohaldata likvideerimissubjektide ega kriisilahendussubjekti või kolmanda riigi ettevõtja tüdarettevõtjate suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ettevõtjate instrumente või kohustusi, mis vastavad käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osutatud tingimustele ja mis ei sisalda nimetatud lõikes osutatud lepingulist tingimust, ei võeta artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude täitmisel arvesse.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust võivad kriisilahendusasutused otsustada, et lõikes 1 sätestatud nõuet kohaldatakse järgmiste ettevõtjate suhtes:

- a) likvideerimissubjekt, kelle puhul kriisilahendusasutus on kindlaks määranud artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude;

- b) kriisilahendussubjekti või kolmanda riigi ettevõtja tütaretevõtja, kes ise ei ole kriisilahendussubjekt.
2. Liikmesriigid tagavad, et kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja teeb kindlaks, et käesoleva artikli lõike 1 kohaselt nõutava tingimuse lisamine asjaomast kohustust reguleerivatesse lepingulistesse sätetes on õiguspäraselt või muul viisil teostatamatu, siis selle tingimuse lisamise nõuet ei kohaldata.

Kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt nõutavat lepingulist tingimust mittedisaldavate kohustuste summa moodustab kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassist rohkem kui 10 %, teavitab finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja sellest kriisilahendusastutust. Kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja lisab nimetatud teatesse käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt kõnealust lepingulist tingimust mittedisaldava kohustuste klassi ning esitab vastava põhjenduse. Kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja esitab kriisilahendusastutusele ka kogu teabe, mida kriisilahendusastutus nõuab, tehes seda mõistliku aja jooksul pärast vastava teate saamist. Kriisilahendusastutus hindab selle teabe mõju kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkusele, sealhulgas kriisilahenduskõlblikkusele avalduvat mõju, mis tuleneb ohust, et kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguste kasutamisel võidakse rikkuda võlausaldajatele artikliga 73 ette nähtud kaitsemeetmeid.

Kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et lõike 1 kohaselt nõutava tingimuse lisamine lepingulistesse sätetesse ei ole õiguslikult või muul viisil teostamatu, võttes arvesse vajadust tagada finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkus, võib ta mõistliku aja jooksul nõuda sellise lepingulise tingimuse lisamist. Peale selle võib kriisilahendusasutus nõuda finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt, et ta muudaks oma tavaid, mis puudutavad erandi tegemist nõudeõiguste teisendamise lepingulisest tunnustamisest.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kohustused ei hõlma täiendavaid esimese taseme omavahendite instrumente, teise taseme omavahendite instrumente ega artikli 2 lõike 1 punkti 48 alapunktis ii osutatud võlainstrumente, kui need instrumendid on tagamata kohustused. Lisaks sellele on käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kohustused kõrgema nõudeõiguse järguga kui kohustused, mis vastavad artikli 108 lõikes 2 sätestatud tingimustele.

Kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et kohustused, mis ei sisalda käesoleva artikli lõike 1 kohaselt nõutavat lepingulist tingimust, põhjustavad kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssiva asjaolu, kasutab ta vastavalt vajadusele artiklis 17 ette nähtud õigusi, et kõrvaldada selline kriisilahenduskõlblikkust pärssiv asjaolu.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude puhul ei võeta arvesse kohustusi, mille puhul finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ei lisa lepingulistesse sätetesse käesoleva artikli lõike 1 kohaselt nõutavat tingimust, või mille puhul käesoleva lõike kohaselt see nõue ei ole kohaldatav.“;

b) lõike 6 esimese lõigu punktid b ja c jäetakse välja;

c) lõige 8 jäetakse välja.

45) Artiklit 59 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid nõuavad, et kriisilahendusasutused kasutaksid seoses finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja poolt emiteeritud asjaomaste kapitaliinstrumentide ja käesoleva artikli lõikes 1a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artiklile 60 ja viivitamata ning võttes arvesse vajadust tõhusalt rakendada allahindamise ja konverteerimise õigust või asjakohasel juhul kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiat, kui esineb üks või enam järgmistest asjaoludest:“;

ii) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on taotlenud erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui asjaomast toetust antakse ühes artiklis 32c osutatud vormis.“;

b) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivsed erasektori meetmed, järelevalvemeetmed või varase sekkumise meetmed peale asjaomaste kapitaliinstrumentide ja lõikes 1a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise, aitaks finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.“

46) Artiklit 63 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt m asendatakse järgmisega:

„m) õigus nõuda asjaomaselt asutuselt olulise osaluse omandaja hindamist aegsasti, erandina määruse (EL) nr 648/2012 artiklis 31, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014* artiklis 27a, direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 11, direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 58, direktiivi 2013/36/EL artiklis 22 ja direktiivi 2014/65/EL artiklis 12 osutatud tähtaegadest ning tähtaegadest, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366** artiklit 6 üle võtvates riigisisestes õigusaktides.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarenduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui esimese lõigu punktis e või f osutatud õigusi kasutatakse ebakindla ajastuse või summaga kohustuste suhtes, jõustub vähendamine või konverteerimine juhul ja pärast seda, kui asjaomane kohustus on ajastuse ja summa osas lõplikult kindlaks määratud või kui sellega seotud nõue on tekkinud.“;

b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui käesoleva direktiivi artikli 3 lõikest 6 ja artikli 85 lõikest 1 ei tulene teisiti, nõue saada mis tahes isiku, kas avalik-õigusliku või eraõigusliku isiku, sealhulgas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride või võlausaldajate ja direktiivi 2013/36/EL artiklites 22–27 osutatud pädevate asutuste heakskiit või nõusolek;“.

47) Artikli 71a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõiget 1 kohaldatakse finantslepingute suhtes, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) lepinguga luuakse uus kohustus või muudetakse oluliselt olemasolevat kohustust pärast käesoleva artikli ülevõtmiseks riiklikul tasandil vastu võetud sätete jõustumist;

- b) lepinguga nähakse ette õigus kasutada ühte või mitut lõpetamisõigust või tagatistest tulenevate õiguste maksmapaneku õigust, mille suhtes kohaldataks artiklit 33a, 68, 69, 70 või 71, kui finantslepingut reguleeritaks liikmesriigi õigusega.“

48) Artikli 74 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) see, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid või artikli 109 lõike 1 punktis a ja artikli 109 lõikes 6 osutatud juhtudel asjakohaseid hoiuste tagamise skeeme koheldud, kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni suhtes, mille puhul on kriisilahenduse meede või meetmed ellu viidud, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 82 osutatud otsus;“.

49) Artikkel 75 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 75

Aktsionäride ja võlausaldajate kaitse

Liikmesriigid tagavad, et kui artikli 74 kohaselt tehtud hindamise käigus tehakse kindlaks, et artiklis 73 osutatud aktsionär või võlausaldaja või artikli 109 lõike 1 punktis a ja artikli 109 lõikes 6 osutatud juhtudel hoiuste tagamise skeem on kandnud suuremat kahjumit, kui ta oleks kandnud lõpetamisel ja likvideerimisel tavalises maksejõuetusmenetluses, on tal õigus saada kriisilahendusrahastutelt vahe ulatuses hüvitist.“

50) Artiklisse 84 lisatakse järgmine lõige:

„6a. Käesolev artikkel ei välista teabevahetust sama liikmesriigi kriisilahendusasutuste ja maksuhaldurite vahel kooskõlas riigisisese õigusega. Kui asjaomane teave pärineb teisest liikmesriigist, vahetatakse seda üksnes selle avalikustanud asutuse selgesõnalisel nõusolekul.“

51) VIII peatükki lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 84a

Automatiseeritud keskmehhanismides hoitav teave

1. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849* artikli 32a kohaselt loodud automatiseeritud keskmehhanisme kasutavad asutused esitavad kriisilahendusasutustele viimaste taotluse korral teabe nende klientide koondarvu kohta, kelle ainus või peamine panganduspartner on finantsinstitutsioon või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused nõuavad lõikes 1 osutatud teavet üksnes juhtumipõhiselt ja kui see on vajalik ja proportsionaalne nende käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks.

Artikkel 84b

Siseteabe konfidentsiaalsus

1. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 30a lõigete 3, 4 ja 5 kohaste õiguste kasutamisel või käesoleva direktiivi artikli 36 kohasel hindamisel on kriisilahendusametustel õigus nõuda, et finantsinstitutsioon või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võtaks kõik vajalikud meetmed, et tagada määruse (EL) nr 596/2014 artiklis 7 osutatud sellise siseteabe konfidentsiaalsus, mis on seotud kriisilahenduse ettevalmistamisega, kuni kriisilahendusametust leiab, et konfidentsiaalsus ei ole kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks enam vajalik.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse meetmete võtmisel või asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamisel kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 59 on kriisilahendusametustel õigus nõuda, et finantsinstitutsioon või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võtaks kõik vajalikud meetmed, et tagada määruse (EL) nr 596/2014 artiklis 7 osutatud sellise siseteabe konfidentsiaalsus, mis on seotud kriisilahenduse protsessiga või käesoleva direktiivi artikli 59 kohase allahindamise või konverteerimisega, kuni kriisilahendusametust leiab, et konfidentsiaalsus ei ole kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks enam vajalik.

3. Kriisilahendusasutus teavitab finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat niipea, kui ta leiab, et käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt kõigi siseteabe konfidentsiaalsuse tagamiseks vajalike meetmete võtmise nõude täitmine ei ole kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks enam vajalik.
4. Ajavahemikul, mil finantsinstitutsioon või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja peab võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada siseteabe konfidentsiaalsus vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2, ei kohaldata määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõiget 1.
5. Kui kriisilahendusasutus nõuab, et finantsinstitutsioon või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võtaks kõik vajalikud meetmed, et tagada siseteabe konfidentsiaalsus vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 või 2, või kui kriisilahendusasutus teatab sellele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale, et konfidentsiaalsus ei ole kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks enam vajalik, teavitab kõnealune kriisilahendusasutus sellest võimalikult kiiresti määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõike 3 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides kindlaks määratud pädevat asutust.

6. Finantsinstitutsioon või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võib avalikustada käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud siseteabe kolmandale isikule töösuhte, kutsealal tegutsemise või muude kohustustega seotud tavapärase tegevuse käigus, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 596/2014 artikli 10 lõikes 1, üksnes juhul, kui seda siseteavet saaval isikul on konfidentsiaalsuskohustus, olenemata sellest, kas see kohustus põhineb seadusel, õigusnormidel, põhikirjal või lepingul, ning ta tagab, et seda teavet hoitakse käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamisel konfidentsiaalsena.
7. Kui vaatamata käesoleva artikli lõike 1 või 2 kohaselt siseteabe konfidentsiaalsuse tagamiseks võetud vajalikele meetmetele ei ole selle teabe konfidentsiaalsus enam tagatud, avalikustab finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja siseteabe võimalikult kiiresti. Käesolev lõige hõlmab olukordi, kus selle siseteabega on otseselt seotud mingi kuuldus ja see kuuldus on piisavalt täpne näitamaks, et teabe konfidentsiaalsus ei ole enam tagatud.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).“

52) Artiklit 88 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt g asendatakse järgmisega:

„g) selliste hoiuste tagamise skeemide määratud asutused, millega konsolideerimisgruppi kuuluvad krediidasutused on seotud.“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui tütarettevõtja on artikli 1 lõike 1 punktis b osutatud finantseerimisasutus ja ühtlasi likvideerimissubjekt, otsustab selle tütarettevõtja kriisilahendusasutus käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaldamisel, kas ta kavatseb olla kriisilahenduse kolleegiumi liige. Kui sellise tütarettevõtja kriisilahendusasutus leiab, et liikmesus ei ole vajalik, taotleb ta konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse nõusolekut liikmesuse lõpetamiseks.

Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus annab nõusoleku liikmesuse lõpetamiseks, välja arvatud juhul, kui jätkuv liikmesus on vajalik

kriisilahenduse kolleegiumi nõuetekohaseks ja tulemuslikuks toimimiseks.

Maksejõuetusmenetluse usaldusväärst mõjutada võivate oluliste muutuste korral teavitab sellise tütarettevõtja kriisilahendusasutus konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutust vajadusest taastada tema liikmesus kriisilahenduse kolleegiumis. Pärast sellise teate saamist taastab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus kõnealuse liikmesuse.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„6a. Artikli 10 lõikes 1, artikli 15 lõikes 1 ja artikli 17 lõikes 1 osutatud ülesannete täitmise hõlbustamiseks ning asjakohase teabe vahetamiseks võib moodustada kriisilahenduse kolleegiumi:

- a) muudes liikmesriikides ühte või mitut olulist filiaali omava finantsinstitutsiooni puhul kõnealuse finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus;
- b) konsolideerimisgrupi puhul, mis koosneb samas liikmesriigis asutatud emaettevõtjast ja selle tütarettevõtjatest ning olulistest filiaalidest, millest üks või mitu asuvad muudes liikmesriikides, asjaomase emaettevõtja kriisilahendusasutus.

Selle liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsioon või emattevõtja on asutatud, juhatab kriisilahenduse kolleegiumi ja kehtestab pärast teiste kriisilahendusasutustega konsulteerimist selle toimimiseks asjakohased reeglid. Käesoleva lõike kohaselt loodud kriisilahenduse kolleegiumide suhtes ei kohaldata lõike 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti, kuid seda võetakse arvesse nende toimimise reeglite kehtestamisel. Kriisilahenduse kolleegiumi juhataja otsustab, millised ametiasutused osalevad kriisilahenduse kolleegiumi koosolekul või tegevuses, võttes arvesse kavandatava või koordineeritava tegevuse asjakohasust nende ametiasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele asjaomastes liikmesriikides ja käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ülesandeid.

Kriisilahenduse kolleegiumi juhataja teavitab eelnevalt ja täielikult kõiki kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid kõnealuste koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja kaalutavast tegevusest. Juhataja teavitab kõiki kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid täielikult ja aegsasti ka kõnealustel koosolekutel võetud meetmetest või rakendatud meetmetest.“

53) Artiklit 91 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kriisilahendusasutus otsustab, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis on konsolideerimisgruppi kuuluv tütarettevõtja, täidab vastavalt kas artikli 32 lõike 1 punktides a ja b või artikli 33 lõike 4 punktides a ja b osutatud tingimusi, edastab kõnealune kriisilahendusasutus viivitamata konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele, kui see ei ole sama asutus, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ning asjaomase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele järgmise teabe:

- a) otsus selle kohta, et asjaomane finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab kas artikli 32 lõike 1 punktides a ja b või artikli 33 lõike 4 punktides a ja b osutatud tingimustele;
- aa) artikli 32 lõike 1 punktis c ja artikli 33 lõike 4 punktis c osutatud tingimuse hindamise tulemused;
- b) kriisilahenduse meetmed või maksejõuetusmenetluse meetmed, mida kriisilahendusasutus peab asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja puhul otstarbekaks.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teabe võib lisada artikli 81 lõike 3 kohaselt konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele, kui see ei ole sama asutus, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ja asjaomase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele edastatavatesse teadetesesse.“;

b) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“

54) Artikli 92 lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“

55) Artikli 96 lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) nõuded seoses IV jaotise IV peatükis sätestatud kriisilahenduse vahendite rakendamisega.“

56) Artikli 98 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ja pädevad ministriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet asjaomaste kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:“;

b) lisatakse järgmised lõigud:

„Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused vahetavad konfidentsiaalset teavet, sealhulgas finantsseisundi taastamise kavasid asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud teabe puhul käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tingimused;

b) pädevatele asutustele kättesaadava muu teabe puhul direktiivi 2013/36/EL artiklis 55 sätestatud tingimused.

Teise lõigu kohaldamisel hõlmab finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud teave kogu teavet, mis on otseselt seotud pädevate asutuste käesolevast direktiivist tulenevate ülesannetega, eelkõige finantsseisundi taastamise kavandamine ja finantsseisundi taastamise kavade, varase sekkumise meetmed ning kriisilahenduse kavandamise, kriisilahenduse kavade ja kriisilahenduse meetmete alane teabevahetus kriisilahendusasutustega.“

57) Artiklisse 101 lisatakse järgmine lõige:

„3. Lõike 2 kohaldamisel tühistatakse kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni juhtorgani ja kõrgema juhtkonna hetkel ametis olevate ja endiste liikmete muutuvtasu – sealhulgas vabatahtlikud pensionihüvitised – finantsinstitutsiooni maksejõuetuse eelsete perioodide eest, mida ei ole välja makstud või millele ei ole enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist tekkinud nõudeõigust. Muutuvtasu, sealhulgas vabatahtlikud pensionihüvitised, millele on tekkinud nõudeõigus või mis maksti välja 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist juhtorgani ja kõrgema juhtkonna hetkel ametis olevatele ja endistele liikmetele, tagastatakse või makstakse nende poolt tagasi, välja arvatud juhul, kui nad tõendavad, et nad ei osalenud tegevuses, mis põhjustas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni maksejõuetuse või aitas sellele kaasa, ega olnud selle tegevuse eest vastutavad.

Käesolevat lõiget ei kohaldata muutuvtasu, sealhulgas vabatahtlike pensionihüvitiste suhtes, mida reguleeritakse kollektiivlepinguga.“

58) Artikli 102 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kasutada olevad rahalised vahendid ei ole käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud sihttaseme saavutamiseks piisavad, kogutakse artikli 103 kohaselt kogutavaid *ex ante* osamakseid kuni sihttaseme saavutamiseni. Kriisilahendusametused võivad artikli 103 kohaselt kogutavate *ex ante* osamaksete kogumist kuni kolme aasta võrra edasi lükata, et kogutav summa ulatuks summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuludega, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta oluliselt kriisilahendusametuse suutlikkust kasutada kriisilahendusrahastute vahendeid vastavalt artiklile 101. Kui kasutada olevaid rahalisi vahendeid on alla kahe kolmandiku sihttasemest, määratakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme mõistliku aja jooksul, mis ei ületa kuut aastat.“

59) Artiklit 103 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatuid maksekohustusi, mis on täielikult tagatud kolmandate isikute õigustega koormamata madala riskiga varast tagatisega, on vabalt kasutatavad ja ette nähtud kasutamiseks üksnes kriisilahendusametuste poolt artikli 101 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui 30 % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksete kogusummast. Selle piirmäära piires määrab kriisilahendusametustus igal aastal kindlaks tagasivõtmatute maksekohustuste osa käesoleva artikli kohaselt sissenõutavate osamaksete kogusummast.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Kriisilahendusametustus nõuab sisse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, kui kriisilahendusametustute kasutamine on vajalik vastavalt artiklile 101.

Kui ettevõtja ei kuulu enam artikli 1 kohaldamisalasse, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusametustus tühistab käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused ja nende kohustuste tagatis tagastatakse.

Võttes arvesse vajadust säilitada või taastada kriisilahendusrahastute kasutada olevate rahaliste vahendite piisav tase, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on teises lõigus osutatud juhtudel õigus määrata tagasivõtmatute maksekohustuste tühistamise korral kindlaks osamakse, mille teises lõigus osutatud ettevõtja teeb kriisilahendusrahastusse kriisilahendusasutuse otsuses sätestatud vormis, tingimustel ja ajakava kohaselt.

Kolmandas lõigus osutatud osamakse ei ületa teise lõigu kohaselt tühistatud tagasivõtmatute maksekohustuste summat.“

60) Artikli 104 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erakorraliste *ex post* osamaksete kogusumma aasta kohta ei ole suurem kui kolm korda 12,5 % artiklis 102 esitatud sihttasemest.“

61) Artikli 107 lõike 3 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) osamakse, mille hoiuste tagamise skeemid peaksid kooskõlas artikliga 109 tegema;“.

62) Artiklit 108 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva riigisisese õiguse kohaselt:

a) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning enne kui punktis b ette nähtud hoiustest tulenevad nõuded:

i) tagatud hoiused;

ii) direktiivi 2014/49/EL artikli 9 lõikes 2 osutatud hoiuste tagamise skeemide nõuded;

b) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning enne kui punktis c ette nähtud hoiustest tulenevad nõuded:

i) füüsiliste isikute, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning avalik-õiguslike asutuste kõlblike hoiuste osa, mis ületab direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud hoiuste tagamise ulatust;

ii) füüsiliste isikute, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning avalik-õiguslike asutuste hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks avatud liidus asutatud finantsinstitutsioonide väljaspool liitu asutatud filiaalide kaudu;

- c) rahuldatakse punktides a ja b osutamata hoiused samas järgus ning enne kui tavaliste tagamata nõuetega võlausaldajate nõuded.

Direktiivi 2014/49/EL artikli 5 lõike 1 punktides b, c, f, k ja l osutatud hoiuseid ei lisata käesoleva lõike esimese lõigu punktidesse a, b ja c ning nende rahuldamisjärk ei ole kõrgem kui tavaliste tagamata nõuetega võlausaldajate nõuete rahuldamisjärk.“;

- b) lisatakse järgmised lõiked:

- „8. Kui artikli 37 lõike 3 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varast, õigustest või kohustustest, on kriisilahendusrahastul õigus esitada järelejääva finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastu nõue kulu ja kahjumi osas, mida kriisilahendusrahastu on kandnud artikli 101 lõike 1 kohaselt kriisilahendusmenetlusse tehtud maksete tõttu seoses kahjumiga, mis muidu oleks tulnud katta võlausaldajatel.
9. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõikes 8 ja artikli 37 lõikes 7 osutatud kriisilahendusrahastu nõuete rahuldamisjärk on tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva riigisisese õiguse kohaselt kõrgem kui hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete rahuldamisjärk vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.“

63) Artikkel 109 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 109

Hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahenduse raames

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusamet võtab krediitiasutuse suhtes kriisilahenduse meetme ning tingimusel, et selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, tehakse krediitiasutusega seotud hoiuste tagamise skeemist makse järgmistes summates:
 - a) kui artikli 43 lõike 2 punkti a kohaldamisel rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega, summa, mille ulatuses oleks tagatud hoiused tulnud alla hinnata või konverteerida, et katta kahjum ja rekapiitalseerida kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon vastavalt artikli 46 lõikele 1, kui tagatud hoiused oleksid kuulunud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalasse;
 - b) kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit või sildasutuse vahendit eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega, mis viib kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni turult lahkumiseni:
 - i) summa, mis on vajalik, et katta ühelt poolt tagatud hoiuste ja selliste kohustuste, mille nõuete rahuldamisjärk on sama või kõrgem kui tagatud hoiustel, väärtuse ning teiselt poolt saajale üleantavate kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade väärtuse vahe, ning

- ii) asjakohasel juhul summa, mis on vajalik, et tagada saaja kapitalineutraalsus pärast üleandmist.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud juhtudel, kui saajale üleandmine hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused ega muud teisendatavad kohustused, ning kriisilahendusametuse hinnangul kehtivad asjaomaste hoiuste või kohustuste puhul artikli 44 lõikes 3 osutatud asjaolud, ning kui aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omanike ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanike osalemisega kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises ei täideta ei artikli 44 lõike 5 punktis a ega artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künnist kriisilahendusrahastute kasutamiseks, tehakse hoiuste tagamise skeemist makse järgmistes summates:

- a) summa, mis on vajalik, et katta ühelt poolt artikli 108 lõike 1 esimeses lõigus osutatud hoiuste ja selliste kohustuste, mille nõuete rahuldamisjärk on sama või kõrgem kui tagatud hoiustel, väärtuse ning teiselt poolt saajale üleantavate kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade väärtuse vahe, ning
- b) asjakohasel juhul summa, mis on vajalik, et tagada üleandmise kapitalineutraalsus saaja jaoks.

Liikmesriigid tagavad, et kui hoiuste tagamise skeemist on tehtud makse esimeses lõigus osutatud juhtudel, hoidub kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon osaluste omandamisest teistes ettevõtjates ning väljamaksete tegemisest seoses esimese taseme põhiomavahenditega või maksetest täiendavalt esimese taseme omavahendite instrumentidelt ning muust tegevusest, mis võib põhjustada vahendite väljavoolu.

3. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel kooskõlas lõike 1 punktiga a, et toetada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapitalizeerimist, tagavad liikmesriigid, et hoiuste tagamise skeem annab oma osalused kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsiates või muudes omandiõiguse instrumentides erasektorile üle niipea, kui majanduslikud ja finantsolud seda võimaldavad.

Liikmesriigid tagavad, et hoiuste tagamise skeem turundab esimeses lõigus osutatud aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid avalikult ja läbipaistvalt. Sellise müügi korral ei esitata aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta sisuliselt eksitavat teavet, ühtki võimalikku omandajat ei asetata teiste võimalike omandajatega võrreldes ebasoodsamasse olukorda ning müük toimub kaubanduslikel tingimustel.

4. Käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu kohast hoiuste tagamise skeemi osalust üleandmises, mis hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused või muud teisendatavad kohustused, võetakse artikli 44 lõike 5 punktis a ja artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künnise arvutamisel arvesse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- a) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade koguväärtus individuaalsel alusel ei ületa 80 miljardit eurot;
 - b) kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon ei ole 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist määratud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas või kriisilahenduse kavas likvideerimissubjektina;
 - c) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblikud kohustused ning kohustused, mis ei kvalifitseeru enam kõlblikeks kohustusteks, sest need ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1 sätestatud tingimusele, välja arvatud need kõlblikud kohustused, mille puhul kehtivad kriisilahendusametuse arvates käesoleva direktiivi artikli 44 lõikes 3 osutatud asjaolud, on kahjumi katmiseks ja rekapitalizeerimiseks täielikult ära kasutatud;
 - d) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni puhul, mille varade koguväärtus on individuaalsel alusel üle 30 miljardi euro, on artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude tase vähemalt võrdne artikli 45c lõikes 6a osutatud tasemega.

Liikmesriigid võivad otsustada, et käesoleva lõike esimest lõiku kohaldatakse üksnes juhul, kui kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon ei ole rikkunud artikli 45 lõike 2 punktis a osutatud nõuet, sealhulgas artikli 45m lõigete 1 ja 2 kohaselt määratud vastavaid vahesihhtasemeid, kahel järjestikusel kvartalil nelja-aastase ajavahemiku jooksul, mis lõpeb kuupäeval, mis eelneb kriisilahenduse meetme võtmise otsusele eelnenud kolme täiskvartali esimesele päevale. Kui pädev asutus või kriisilahendusasutus on kohaldanud vähemalt ühte artikli 45k lõikes 1 osutatud meetet, et käsitleda artikli 45 lõike 2 punktis a osutatud nõude rikkumist, ei võta kriisilahendusasutus arvesse selle nõude rikkumist kriisilahenduse meetme võtmise otsusele eelnenud nelja täiskvartali jooksul.

Käesoleva lõike teist lõiku ei kohaldata nõuete suhtes, mis tulenevad artikli 45b lõigete 4, 5 või 7 kohaldamisest.

5. Kui käesoleva artikli lõigete 2 ja 4 kohane hoiuste tagamise skeemi osalus üleandmises, mis hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused ega muud teisendatavad kohustused, koos aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omanike ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanike osalusega kahjumi katmises ja rekapiitalseerimises võimaldab kriisilahendusrahastu kasutamist, piirdub hoiuste tagamise skeemist tehtav makse summaga, mis on vajalik artikli 44 lõike 5 punktis a ja artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künnise saavutamiseks. Pärast hoiuste tagamise skeemist makse tegemist kasutatakse kriisilahendusrahastut kooskõlas kriisilahendusrahastu kasutamist reguleerivate põhimõtetega, mis on sätestatud artiklites 44 ja 101.

Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade koguväärtus jääb individuaalsel alusel vahemikku 30–80 miljardit eurot, ei tohi käesoleva lõike kohaselt hoiuste tagamise skeemist tehtav makse ületada 2,5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid.

6. Kui kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 4 ja artikli 44 lõike 7 esimeses lõigus sätestatud tingimused on täidetud, panustab hoiuste tagamise skeem täiendava osalusega, mis on võrdne kahjumiga, mida tagatud hoiused oleksid kandnud, kui nad oleksid kandnud kahjumit proportsionaalselt kahjumiga, mida kannavad võlausaldajad, kellel on riiklikus maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhias sama nõuete rahuldamisjärk.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hoiuste tagamise skeemi täiendava osaluse kulud ei tohi ületada kahjunit, mida hoiuste tagamise skeemil oleks tulnud kanda, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, nagu on hinnanguliselt kindlaks määratud vastavalt artikli 36 lõikele 8.

7. Liikmesriigid tagavad, et ühelgi juhul ei ületa hoiuste tagamise skeemi poolt käesoleva artikli kohaselt kriisilahenduse meetmesse tehtava makse kogusumma direktiivi 2014/49/EL artikli 11e punktis a osutatud summat.

Kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit või sildasutuse vahendit kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 punktiga b või lõikega 2, ei tohi nendes sätetes osutatud hoiuste tagamise skeemist tehtav makse ületada 62,5 % direktiivi 2014/49/EL artikli 10 lõikes 2 osutatud hoiuste tagamise skeemi sihttasemest.

Määratud asutus võib otsustada, et käesoleva lõike teises lõigus osutatud piirmäära ei kohaldata, kui kriisilahendusasutus esitab sellele määratud asutusele põhjenduse, et hoiuste tagamise skeemist tehtav makse, mis on suurem kui 62,5 % selle sihttasemest, on vajalik selleks, et vältida negatiivset mõju finantsstabiilsusele või säilitada hoiustajate juurdepääs oma hoiustele.

Kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 punktiga a, ei tohi hoiuste tagamise skeemist tehtav makse ületada kahjumit, mida hoiuste tagamise skeem oleks kandnud, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, nagu on hinnanguliselt kindlaks määratud vastavalt artikli 36 lõikele 8.

Taotluse korral teavitab hoiuste tagamise skeem kriisilahendusametust viivitamata esimeses ja teises lõigus osutatud summadest.

8. Kriisilahendusametust määrab käesoleva artikli kohaselt kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtava makse suuruse ning teavitab oma otsusest määratud ametust ja hoiuste tagamise skeemi. Hoiuste tagamise skeem rakendab seda otsust viivitamata.
9. Kui kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis oleval kõlblikul hoiusel antakse üle teisele ettevõtjale kas ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi abil, ei ole hoiustajatel direktiivi 2014/49/EL kohaselt nõudeid hoiuste tagamise skeemi vastu seoses kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis olevate hoiuste osaga, mis ei ole üle antud, tingimusel et nende üle antud hoiuste summa on võrdne kõnealuse direktiivi artiklis 6 sätestatud hoiuste tagamise koguulatusega või sellest suurem.

10. Kui hoiuste tagamise skeem osaleb kriisilahenduse meetmes, kohaldatakse artikli 101 lõiget 3.
11. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised tingimuste kohta, mille alusel võib määratud asutus käesoleva artikli lõikes 7 osutatud piirmäära kohaldamata jätta.“

64) Artikli 111 lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

- „e) artiklis 44a osutatud nõudeid ei täideta,
- f) artiklis 45e või 45f osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ei täideta.“

65) Artikkel 128 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 128

Institutsioonide ja ametiasutuste vaheline koostöö ja teabevahetus

- „1. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad käesoleva direktiivi kohaldamisel Euroopa Pangandusjärelevalvega koostööd vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010.

Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused edastavad Euroopa Pangandusjärelevalvele viivitamata kogu teabe, mida on vaja tema ülesannete täitmiseks vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 35.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve, Ühtne Kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Keskpank esitavad komisjonile viimase taotluse korral kogu teabe, mis on vajalik tema poliitikakujundamisega seotud ülesannete täitmiseks, sealhulgas mõjuhinnangute tegemiseks, seadusandlike ettepanekute koostamiseks ja õigusloomeprotsessis osalemiseks. Asjakohasel juhul koordineerivad Euroopa Pangandusjärelevalve, Ühtne Kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Keskpank oma tegevust kriisilahendusasutuste, liikmesriikide pädevate asutuste ja Euroopa Keskpankade Süsteemi teiste liikmetega vastavalt oma koostööraamistikule.

3. Kui käesoleva artikli lõikes 2 osutatud teave ei ole Euroopa Pangandusjärelevalvele, Ühtsele Kriisilahendusnõukogule või Euroopa Keskpankale kättesaadav või kui nad ei saa seda teavet mõistliku aja jooksul esitada, siis esitavad komisjonile viimase taotluse korral kõnealuse teabe kriisilahendusasutused, liikmesriikide pädevad asutused ja Euroopa Keskpankade Süsteemi muud liikmed kui Euroopa Keskpank. Taotlus peab olema proportsionaalne ja põhjendatud ning tagama teabe esitamiseks mõistliku aja. Teave edastatakse kujul, mis ei võimalda üksikuid üksusi tuvastada ega sisalda isikuandmeid. Komisjoni ja selle töötajate suhtes kohaldatakse artiklis 84 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuet seoses saadud teabega.“

66) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 128b

Avalikustamise viisid

1. Finantsinstitutsioonid, välja arvatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 145 määratletud väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid, ning käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad esitavad Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu käesoleva direktiivi artikli 45i lõike 3 alusel nõutud teabe elektrooniliselt hiljemalt kuupäeval, mil nad avaldavad oma finantsaruande, või kui see on kohaldatav, majandusaruande, või võimalikult kiiresti pärast seda. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kõnealuse teabe koos selle esitamise kuupäevaga oma veebisaidil.

Euroopa Pangandusjärelevalve tagab, et tema veebisaidil avalikustatav teave sisaldab samasugust teavet nagu see, mille finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad talle esitasid.

Finantsinstitutsioonidel ja ettevõtjatel on õigus esitada Euroopa Pangandusjärelevalvele teave uuesti kooskõlas artikli 45i lõikes 6 osutatud tehniliste standarditega. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab oma veebisaidil kuupäeva, mil teave uuesti esitati.

Euroopa Pangandusjärelevalve valmistab ette vastavuse kaardistamise vahendi, milles täpsustatakse kooskõlas artikli 45i lõikega 3 avalikustatavate vormide ja tabelite vastavust artikli 45i lõike 1 kohastele järelevalvelise aruandluse vormidele ja tabelitele, ning ajakohastab seda. Vastavuse kaardistamise vahend on avalikkusele kättesaadav Euroopa Pangandusjärelevalve veebisaidil.

Finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad võivad jätkata teabe avaldamist eraldi dokumendis, kust sellise usaldatavusnõuetega ja kriisilahendusega seotud teabe kasutajad saavad selle lihtsalt kätte, või finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsaruandes või majandusaruandes sisalduvas või sellele lisatud eraldi jaos, mis on sellise teabe kasutajatele lihtsalt äratuntav. Finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad võivad lisada oma veebisaitidele lingi Euroopa Pangandusjärelevalve veebisaidile, kus usaldatavusnõuete ja kriisilahendusega seotud teave avaldatakse tsentraliseeritult.

2. Kui käesoleva direktiivi artikli 45i lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 145 määratletud väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide suhtes, avaldab Euroopa Pangandusjärelevalve oma veebisaidil kõnealuste finantsinstitutsioonide kohta artikli 45i lõike 3 kohaselt avalikustatud teabe, tuginedes nende finantsinstitutsioonide poolt artikli 45i lõike 1 kohaselt pädevatele asutustele ja kriisilahendusasutustele esitatud teabele.
3. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kord aastas avalikustatava teabe oma veebisaidil samal kuupäeval, mil finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad avaldavad oma finantsaruanded, või võimalikult kiiresti pärast seda.

Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kord poolaastas ja kord kvartalis avalikustatava teabe asjakohasel juhul oma veebisaidil samal kuupäeval, mil finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad avaldavad oma majandusaruanded vastava perioodi kohta, või võimalikult kiiresti pärast seda.

Iga viivitus lõikes 1 osutatud avalikustamise kuupäeva ja asjaomaste finantsaruannete avaldamise kuupäeva vahel peab olema mõistlik.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma veebisaidil kättesaadavaks sellise teabe arhiivi, mis tuleb käesoleva artikli kohaselt avalikustada. Arhiiv peab olema kättesaadav vähemalt nii kaua, kui on liikmesriigi õiguses ette nähtud finantsinstitutsiooni või ettevõtja majandusaruannetes sisalduva teabe säilitamiseks. Andmete omandiõigus ja vastutus nende täpsuse eest jääb need koostanud finantsinstitutsioonidele või ettevõtjatele.

Artikkel 128c

Kriisiohje simulatsioonid

1. Euroopa Pangandusjärelevalve koordineerib korrapäraseid kogu liitu hõlmavaid õppusi, et testida käesoleva direktiivi, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014* ning direktiivi 2014/49/EL kohaldamist piiriülestes olukordades järgmistes aspektides:
 - a) pädevate asutuste koostöö finantsseisundi taastamise kavandamisel;
 - b) kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste koostöö enne finantsinstitutsioonide ja käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate maksejõuetust ja kriisilahendusmenetluse käigus, sealhulgas määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 kohaselt vastu võetud kriisilahenduse skeemide rakendamisel.
2. Euroopa Pangandusjärelevalve koostab aruande, milles esitatakse lõikes 1 osutatud õppuste peamised tulemused ja järeldused. Aruanne avalikustatakse.

Artikkel 128d

Üleminekusätted

1. Erandina artikli 45b lõikest 1a võib hoiused, mis on kaasatud enne ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] ja mis vastavad artikli 45b lõike 1 esimeses lõigus, artikli 45c lõike 2a teises lõigus või artikli 45f lõike 2 punktis a sätestatud tingimustele, arvata omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka kuni ... [36 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].
2. Seoses üleminekuperioodidega, mille jooksul finantsinstitutsioonid või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjad peavad täitma kas käesoleva direktiivi artiklis 45e või 45f sätestatud nõudeid või käesoleva direktiivi artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevaid nõudeid, mille kriisilahendusasutus on kindlaks määranud enne ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva], ei kohaldata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2026/...^{***+} artikli 1 punkti 39 alapunkti a.

⁺ ELT: palun lisada teksti käesoleva muutmisdirektiivi number ja täiendada vastavat joonealust märkust.

-
- * Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2026/..., millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varase sekkumise meetmetega, kriisilahenduse eeltingimustega ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega ning direktiivi 2014/24/EL seoses hindamisteenustega kriisilahenduses (ELT L, ..., ELI: ...).“

67) Lisa B jakku lisatakse järgmine punkt:

„5a) finantsinstitutsiooni ja kõigi tema kolmanda riigi õiguse alusel reguleeritud juriidiliste isikute kohustuste kirjeldus, sealhulgas:

- kohustuste suurus;
- kohustuste struktuur, sealhulgas nende tähtajaprofiil;
- kolmanda riigi kohaldatav õigus;
- kohustustest tulenevate nõuete rahuldamisjärk tavalises maksejõuetusmenetluses;
- teave selle kohta, kas kohustus on artikli 44 lõike 2 alusel välja jäetud;

- teave selle kohta, kas nad lisavad lepingutingimustesse käesoleva direktiivi artikli 55 lõike 1 ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 52 lõike 1 punktide p ja q ning artikli 63 punktide n ja o kohaselt nõutava tingimuse;
- kui on tehtud kindlaks, et artikli 55 lõike 2 kohase kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamist käsitleva lepingulise tingimuse lisamine on õiguslikult või muul viisil teostamatu, siis kohustuse kategooria vastavalt artikli 55 lõikele 7.“

Artikkel 2

Direktiivi 2014/24/EL muutmine

Direktiivi 2014/24/EL artiklisse 10 lisatakse järgmine punkt:

- „k) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL* artiklites 36 ja 74 osutatud hindamisteenused.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).“

Artikkel 3
Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud normid hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].
Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punkti 65 kohaldatakse alates ... [üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] ning artikli 1 punkti 44 alapunkte b ja c kohaldatakse alates ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

..., ...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
